

• Vineri a fost inaugurat ateneul studenților Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu” din București. Viitorii agronomi se vor înfili aici cu personalități ale vieții culturale-științifice, activități de partid și de stat, cu care vor discuta probleme actuale ale vieții contemporane. Ateneul studențesc va organiza de asemenea, expoziții, vor fi prezentate lucrări realizate de studenți în cadrul cercurilor științifice etc.

• Un nou tip de antenă, care permite recepționarea sîmburilor emiși prin transmisie de televiziune, a fost realizat și introdus în producție de cooperativă „Electromecanica” din Ploiești.

• Linile de cale ferată care alcătuiesc centura orașului Ploiești sînt supuse unor ample lucrări de electrificare. Locomotivile electrice au și început să circule între stațiile Ploiești Vest-Ploiești triaj, Brazi și Ghișia.

• În imediată apropiere a gării Bleaz, aflată în faza ultimelor finisări, s-au deschis două noi șantiere, al unui motel cu o capacitate de 88 de locuri și al unei cabane cu 100 de locuri. De asemenea, se amenajează două spații pentru parcare a autovehiculelor și o șosea de acces. Toate aceste obiective turistice sînt prevăzute a fi terminate în cel de-al doilea semestru al anului viitor.

Prima zăpadă

• În cadrul schimburilor culturale dintre România și Danemarca, vineri a fost inaugurată, în incinta Ateneului Român expoziția „500 de ani de știință daneză”, organizată sub egida Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă. Sînt prezentate primele tipăriți din Copenhaga, fotografii și copii după documente privind activitatea vechilor universități daneze, diferite opere ce ilustrează contribuția savanților danezi la dezvoltarea științei mondiale etc.

LUCRĂRILE ADUNĂRII GENERALE A SCRITORILOR

Vineri, la Ateneul Român au continuat lucrările Adunării generale a scriitorilor.

În cadrul amplelor dezbateri asupra Raportului Comitetului de conducere al Uniunii Scriitorilor, începute în ziua precedentă, au luat cuvînt în continuare scriitorii Veronica Pombacu, Titus Popovici, Nicolae Tațomir, Cezar Baltag, Sütö Andras, Grigore Hagiu, Letay Lajos, Mihnea Gheorghiu, Laurențiu Fulga, Eugen Simion, Miron Radu Paraschivescu, Vintilă Ivăncescu, Aurel Dragoș Munteanu, Aurel Rău, Paul Cornel Chitic, Petru Popescu, Mircea Tomuș, Paul Everac, Leonid Dimov, Paul Anghel, Gheorghe Pituș, Szasz Janos.

Președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Pompiliu Macovei, primul secretar al C.C. al U.T.C., Ion Iliescu, ministru pentru problemele tineretului, președin-

tele Uniunii Artiștilor Plastici, Brăduț Covaliu, general-locotenent Ion Coman, adjunct al ministrului forțelor armate, secretarul Consiliului politic superior al armatei, și Dumitru Gheorghiu, vicepreședinte al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, au adus la înălțarea marelui edificiu al culturii noastre socialiste și le-au urat împliniri tot mai durabile în nobila lor activitate de creație.

Seara, adunarea generală a trecut la alegerea prin vot secret a noului comitet de conducere al Uniunii Scriitorilor și Comisia de revizie.

Lucrările Adunării generale a scriitorilor continuă.

(Agerpres)

ACTUALITATEA PE SCURT • ACTUALITATEA PE SCURT • ACTUALITATEA PE SCURT • ACTUALITATEA PE SCURT • ACTUALITATEA

Proletari din toate țările, uniți-vă!

**Citiți
ÎN PAG. 4-5**
SĂ DESCHIDEM
MARILE CĂRȚI
ALE PATRIEI

**Satul
contem-
poran**
la confluența
a două
civilizații

In pag. a 7-a
Cum vedeți
echipa
națională
de fotbal?
Ancheta noastră

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 6063

8 PAGINI — 30 BANI

16 NOIEMBRIE 1968

CONSECVENȚE ȘI INCONSECVENȚE PE ITINERARIILE CALIFICĂRII

STIMULENTUL COMPETIȚIEI

La secția Mecanică I a Combinatului siderurgic din Hunedoara este o agitație neobișnuită pentru o zi de duminică. Un număr de 19 tineri, cei mai buni strungari din județul Hunedoara, au venit să participe la faza județeană a „Olimpiadei strungarilor” organizată de Comitetul județean al U.T.C. Aici se va desfășura proba practică. Concuranții au de executat aceeași piesă — mandrină de stringere cu trei bacuri pentru prinderea burghiilor de diametru între 2 și 12 mm — și la același model de strung (repartizarea lor făcîndu-se prin tragere la sorti). Norma de timp necesară confecționării piesei: 2 ore și 31 minute.

În prealabil fiecărui tînar i s-a repartizat desenul piesei și planul de operații, i s-a acordat

timp pentru studiul lor și cunoașterea strungului i s-a pus la dispoziție materialul necesar. La reușita probei stau însă condiții: încadrarea în timpul normal de execuție; respectarea prescripțiilor tehnologice; asigurarea unei calități corespunzătoare piesei.

Ciștișgării probei practice — în număr de nouă — s-au prezentat apoi la Casa de cultură pentru a sustine proba teoretică. Aveau de răspuns la trei categorii de întrebări: Noțiuni generale despre mașini-unelte. Tehologia și proprietățile metalelor. Tehologia meseriei — extrase dintr-o bogată biblio-

AL. BĂLGRĂDEAN
TRAIAN TRIC

(Continuare în pag. a III-a)

PAG A 2-A:

INTR-O ATMOSFERĂ DE PUTERNIC ENTUZIASM
PATRIOTIC,

colective de oameni ai muncii,
organizații de masă, obștești
și profesionale își desemnează
reprezentanții în Frontul Unității Socialiste

PERSPECTIVA POPULARĂ A UNIRII

În condițiile generate de criza și contradicțiile primului război mondial, acțiunile populare de emancipare națională și eliberare socială, care au cuprins întreaga Europă, au avut loc pe fondul unei conștiințe de clasă a proletariatului tot mai puternic afirmată, a unei comunități de interese a maselor populare îndiferent de naționalitate. În octombrie 1918, au loc în Transilvania greve și demonstrații muncitorești împotriva războiului imperialist și a regimului habsburgic. Se formează sfaturile ale muncitorilor și soldaților; lupta de clasă se împletește tot mai strîns cu lupta împotriva asupririi naționale.

În fața acestui flux revoluționar care cuprinsese masele populare române, maghiare și germane, burghezia a întreprins o serie de manevre sovine, încercînd să stăvilească avîntul luptei. Desi proletariatul nu avea încă un partid marxist revoluționar, burghezia nu a izbutit să înăbușe spiritul de combativitate al maselor largi, care re-

vendicau, deopotrivă, eliberarea socială și națională.

Ziarul ilegal „Lupta”, editat de comitetul de acțiune social-democrat, format din revoluționari români, scria încă la începutul anului 1918: „Cînd românii din România vor îndepărta de la putere pe vinovații de astăzi, cînd românii din Transilvania vor proceda la fel, atunci nu va mai fi cine să-i învîrtească, se vor găsi înaltă sub același steag roșu al dezrobirii și înfrățirii popoarelor și vor ajunge astfel și liberi și uniți”.

Aceiași năzuințe le exprimate, la o adunare populară din Petroseni (8 noiembrie 1918), un muncitor maghiar: „Tîna — sublinia vorbitorul — nu este aceeași: libertatea, pacea între popoare... politica greșită față de naționalități s-a sfîrșit”.

Remarcabilă este în acest sens, poziția intransigentă pe care s-au situat militanții socialiști. Ei revendicau ca „împreună cu toate națiunile din Ungaria și românii să aibă dreptul de liberă dispunere asupra

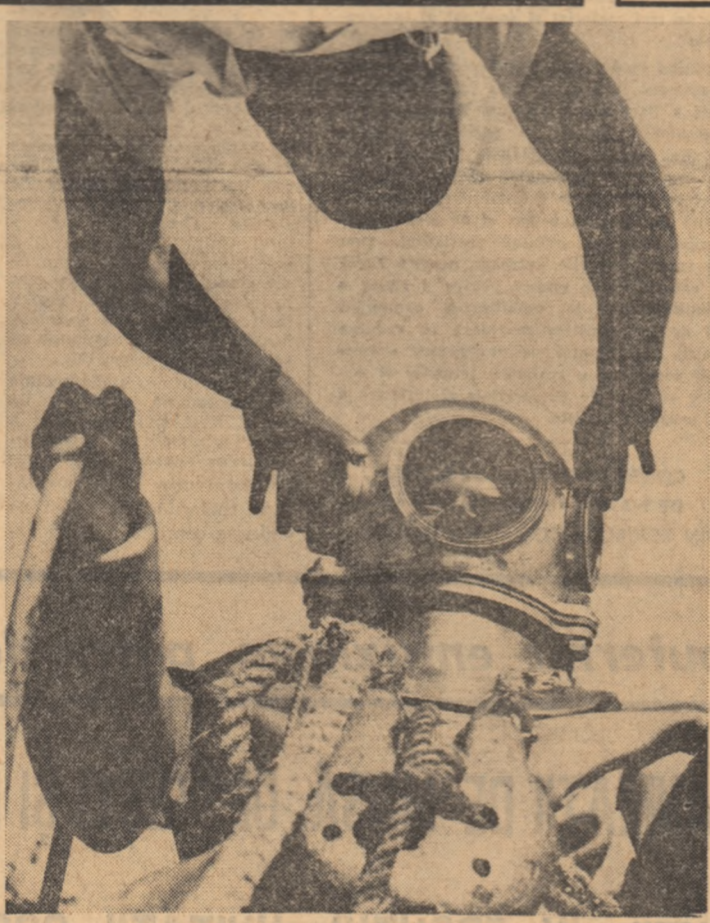
sortii lor, adică ei singuri să hotărască forma de stat în care vor să trăiască în viitor”.

Avîntul revoluționar ce cuprinsese masele largi populare a căpătat o deosebită extindere în marile centre muncitorești, la Arad, Valea Jiului, Oradea, Hunedoara etc. În aceste localități, muncitorii au încetat lucrul, declarînd grevă generală. Caracterul organizat al acestei lupte s-a evidențiat prin formarea consiliilor muncitorești, care aveau rolul de a coordona acțiunile revoluționare ale maselor. Alături de manifestațiile de luptă ale muncitorilor, se releează luptele țărănimii, ale cărei răscobile sînt semnalate pe aproape întregul cuprins al Transilvaniei. În focul acestor lupte — în care socialistul se unifică cu naționalul — s-a cimentat și mai mult unitatea maselor, a oamenilor muncii. Indiferență de naționalitate.

Reacția claselor dominante,

Dr. docent CAROL GÖLLNER

(Continuare în pag. a III-a)

DOUĂ FOTOGRAFII de Ion Cucu

Vom publica în curînd chestionarul anchetei:

FETELE DESPRE BĂIEȚI —
BĂIEȚII DESPRE FETE

Spicuim din întrebări:

— Cu cine preferi să te împrietenești? Cu o fată sau cu un băiat?
— Crezi în superioritatea băieților? Din ce punct de vedere: putere, rezistență fizică, inteligență, curaj etc.?
— La ce vîrstă crezi că apare, pentru prima dată, dragostea?

caleidoscop

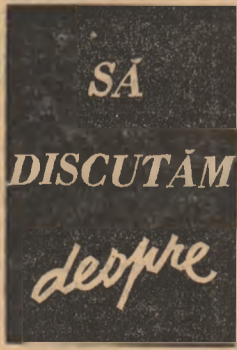
BĂTRINII EUGEN BARBU

vecinii de bancă parcă își fac goli unii altora și totul te îndeamnă să ulii drumul lung și timpul nemlos. Imi plac tinerii afeerați, care merg la primul lor rendez-vous, fetele cu obrații îmbujorate de o magiul secret adus

În această lume, amestecată, plină de veselle și de larmă apar, cîntecată, bătrînii. Au serul lor ostentiv de vîrstă, aceea timiditate dezamăgîtoare din priviri sau, pur și simplu, grija unor zile ce se împușnează. Unii sînt bolnavi și ascund cu demnitate suferința, îmbrăcămîntea le e îngrijită și trec prin agre-

(Continuare în pag. a VI-a)

CLIMATUL SINCERITĂȚII

Ample sondaje de opinie verifică așezîndu-se potricit căreia statornicirea într-un colectiv a unui climat al sincerității depinde este o utopie: el poate fi cel mult imaginat. Cauzele sînt multiple și în primul rînd, faptul că însuși acest al N... simț etc a distribuit integral la indicizi, nu îngăduie — din principiu — o apreciere definitivă... Chiar presupunînd că toată lumea a posedată de instinctul sincerității, natura relațiilor perfectate cu cel

din jur impune limitele pînă la care cineva poate fi sincer cu altcineva, întrucît convingerile — se știe — nu coincid totdeauna cu părerile, cu faptele etc.

Sinceritatea, în ultimă analiză, trumps mai mult din zonele afectivului decît din cele ale raționalului, de unde și posibilitatea de a se manifesta inconstant,

în funcție de o seamă de factori (dispoziția generală, „momentul” dat, gradul de apropiere între persoane ș.a.).

Oare ne cunoaștem în suficientă măsură colegii din mediul proxim de activitate? Răspunsurile — indiferent de colectivul anchetat — avansează probe revelatorii pentru aprecierea de ansamblu a atmosferei dominante

la locul de muncă numit, îndrătuie o idee asupra armoniei, a unității, sau disimpticiei.

SIMPLE COINCIDENȚE ?...

Nu mai din... simplă coincidență titlul capitolului de față reproduce pe acela al unui spectacol de teatru: mobilul real îl constituie rezultatele anchetei e-

fectuate în clasa a XII-a de la un însemnat liceu din Capitală. Compararea caracterizărilor de fond, aparținînd profesorului-diriginte (și indicîndie din catalog) cu referințele reciproce și autoportretele colegilor conduce la concluzia că, asupra fiecăruia dintre electii supuși atenției, colectivul și-a format, în mare, o opinie. Precizările subiecților în parte, au note comune în pricința laturilor individuale funda-

mentale. Sesizările la acest grup de tineri, aflați în pragul maturității — obiectivitatea și spiritul de discernere; în plus, simțul autocritice dezvoltat.

Zece țipe... de clasă, pe care timpul a gravat cu răbdare contururile unui număr egal de personalități în plin proces de formare; și tot lui îi revine rolul de a modifica sau corijă caracterile, de a imprima tendințe noi și a aprofunda disponibilități. Colectivul școlar reprezintă doar o

etapă, într-un anume sens hotărîtoare, a efortului personal de integrare în neîntreruptul marș al generațiilor.

Luînd ca puncte de reper, impresiile profesorului-diriginte — pentru detașarea presupusă — se constată o izbitoră asemănare în reliefaarea coordonatelor esențiale (exceptînd diagnosticarea capacităților intelective: inteligența, d.p.).

„A.C. este dotat cu o inteligență medicră, obține rezultate bune la învățătură atunci cînd muncește cu stăruință. În gene-

ADINA POPA

(Continuare în pag. a VI-a)

TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

Constituirea Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară, din România

CONSILIUL A HOTĂRÎT ADERAREA LA FRONTUL UNITĂȚII SOCIALISTE

Sedinta de constituire a Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară din Republica Socialistă România s-a desfășurat vineri în Capitală.

Au luat parte tovarășii Paul Niculescu-Mizil și Virgil Trofin, membri ai Comitetului Executiv, ai Prezidiului Permanent, secretari ai C.C. al P.C.R., Janos Fazekas, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Iosif Banc, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, acad. Ștefan Peterfi, vicepreședinte al Consiliului de Stat, membri ai Comisiei de organizare, reprezentanți ai oamenilor muncii de naționalitate maghiară din țara noastră desemnați de consiliile județene.

Adunarea a fost deschisă de prof. univ. Ludovic Takacs, membru al Consiliului de Stat.

Acad. Ștefan Peterfi a făcut o expunere din partea Comisiei de organizare cu privire la lucrările Plenarei C.C. al P.C.R. din 24-25 octombrie și la constituirea consiliilor oamenilor muncii de naționalitate maghiară. Măsurile adoptate de recenta plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a spus vorbitorul, evidențiază din nou preocuparea conducerii partidului pentru găsirea celor mai potrivite soluții, în deplină concordanță cu realitățile țării noastre, în rezolvarea complexelor sarcini ale actualei etape de dezvoltare a construcției socialiste. Frontul Unității Socialiste va reflecta stadiul de maturizare a relațiilor de strinsă unitate dintre toate categoriile sociale, gradul înalt de coeziune a societății noastre socialiste. Ca organism politic permanent, cu caracter larg reprezentativ, din care urmează să facă parte Partidul Comunist Român, principalele organizații de masă, obștești și profesionale, precum și consiliile oamenilor muncii ale naționalităților conlocuitoare, acesta va exprima pe plan politico-organizatoric alianța clasei muncitoare cu țărâna, frăția dintre oamenii muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități, unitatea politico-morală a tuturor forțelor sociale din țara noastră.

Oamenii muncii de la orașe, din sate — români, maghiari, germani și de alte naționalități — au subliniat vorbitorul — dau o înaltă prețuire politicii consecvente marxist-leniniste, promovate de partid și statul nostru în problema națională, aplicării ne-

abătute în practică a egalității depline în drepturi dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare. Drepturile egale ale tuturor cetățenilor de orice naționalitate își găsesc concretizarea, în primul rând, în posibilitatea de a beneficia în egală măsură de dezvoltarea social-economică a țării, de condițiile egale de afirmare în viața economică, politică și social-culturală.

Au mai luat cuvântul Demeter Ioan, prorectorul Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj, Janos Pal, directorul Muzeului din Miercurea Ciuc, actorul Kovacs György, scriitorul Bonczos Nagy Ilona, Halasz Zoltan, muncitor la Fabrica „Unio” Satu Mare, Janos Peter, președintele G.A.F. Criștur, conf. univ. Valda Sandor, Sisak Ernő, cercetător la filiala din Timișoara a Academiei, prof. univ. dr. docent Maros Tibor, prorectorul I. M. P. Tg. Mures, Szekely Zoltan, directorul Muzeului din Sf. Gheorghe, Iren Kozma, profesor la Liceul „Bolyai Farkas” din Tg. Mures, Fazekas Imre, șef de brigadă la Fabrica „Clujeana” din

Cluj, Balogh Edgar, redactor-șef adjunct al revistei „Korunk”, Cseke Gábor, redactor-șef al ziarului „Ifjumenkas”, scriitorul Sütő Andras, Izmail Laszlo, directorul Liceului „Bethlen Gabor” din Aiud, Albert Antal, redactor-șef al ziarului „Harghita” din Miercurea Ciuc, și Szekeles Laszlo, redactor-șef al ziarului „Hirap” din Satu Mare.

Vorbitorii și-au exprimat satisfacția față de măsurile cu profunde semnificații istorice inițiate de conducerea Partidului Comunist Român. Ei au arătat că acestea au dus la completarea în chip fericit coordonatei stabilite pentru dezvoltarea multilaterală a țării de Congresul al IX-lea, Conferința Națională și Plenarele Comitetului Central al Partidului. S-a subliniat, de asemenea, că măsurile recente plene constituie o etapă deosebit de înaltă în dezvoltarea spiritului marxist-leninist și creator, realizând puternic unitatea de monolit a fatregului popor român.

Adunarea s-a ales apoi Biroul Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară din Republica Socialistă România, care are ca președinte pe acad. Peterfi Istvan, ca vicepreședinte pe prof. univ. Takacs Ludovic, Kiraly Carol, Meliusz Ioszeif și prof. univ. dr. docent Maros Tibor, iar ca secretar pe Kopandi Alexandru.

Cei membri ai Biroului au fost aleși: Anderco Iosif, prof. univ. Banvai Laszlo, prof. univ. Demeter Ioan, Dukasz Anna, pictorul Kovacs Zoltan, Egri Alexandru, Fabian Magdalea, Kovacs B. Mihai, Marton Iuliana, Nagy Sandor, Sütő Andras, Walter Iosif, Szegedy Dezideriu.

Consiliul oamenilor muncii de naționalitate maghiară din Republica Socialistă România a adoptat apoi o hotărâre de aderare la Frontul Unității Socialiste din Republica Socialistă România. Au fost, de asemenea, desemnați reprezentanții săi în Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste.

Cei prezenți la adunare au adresat următoarea scrisoare Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășii Nicolae Ceaușescu:

Comitetului Central al Partidului Comunist Român
Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU,
secretar general al C.C. al P.C.R.

Participanții la adunarea de constituire a Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară din Republica Socialistă România își exprimă și cu acest prilej deplina lor aderență față de politica internă și externă a Partidului Comunist Român, politică realistă, profund științifică, inspirată din cerințele dezvoltării societății noastre socialiste, din interesele vitale ale întregului popor.

Partidul Comunist Român, prin consecvența cu care militază pentru adăncirea democratizării socialiste, a creat acea cadru politic, viabil, care permite valorificarea potențialului economic și uman, afirmarea liberă a tuturor valorilor spirituale, în slujba ridicării patriei comune, România socialistă, pe cunții tot mai înalte ale progresului și civilizației.

Nu mai puțin importantă este constituirea Frontului Unității Socialiste și a Consiliilor oamenilor muncii ale naționalităților conlocuitoare, adoptate de recenta plenară a Comitetului Central, reflectă într-un mod elevat preocuparea constantă a conducerii partidului nostru pentru perfecționarea continuă a vieții sociale, pentru întărirea unității moral-politice a poporului, în scopul asigurării unei participări și mai active a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate la îndeplinirea obiectivelor politice ale partidului, la întreaga operă de propășire a patriei.

Formarea Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară din Republica Socialistă România constituie o nouă mătură a politicii naționale marxist-leniniste a Partidului Comunist Român.

Întreaga istorie a poporului nostru demonstrează convingător că unitatea și frăția oamenilor muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități, își are rădăcinile adânci în lupta de veacuri dusă împotriva pentru eliberarea socială.

Exprimând încrederea și profunda noastră admirație față de politica inteligentă, consecventă a Partidului Comunist Român, în numele oamenilor muncii de naționalitate maghiară din Republica Socialistă România, asigurăm conducerea partidului nostru că vom urma neabătut cursul partidului, vom depune toate eforturile, întreaga noastră energie și capacitate de muncă pentru a aduce o contribuție activă la mobilizarea oamenilor muncii de naționalitate maghiară în vederea îndeplinirii programului de dezvoltare a construcției socialiste, a realizării telurilor și mărcinilor comune de prosperitate și înflorire a patriei noastre socialiste.

CONSILIUL OAMENILOR MUNCII
DE NAȚIONALITATE MAGHIARĂ
DIN REPUBLICA SOCIALISTA ROMÂNIA

Constituirea Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană din România

CONSILIUL A HOTĂRÎT ADERAREA LA FRONTUL UNITĂȚII SOCIALISTE

Vineri, la amiază, a avut loc în Capitală adunarea de constituire a Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană din România. Au participat muncitorii, țărâni cooperatori și intelectuali — reprezentanți ai celor nouă consilii județene ale oamenilor muncii de naționalitate germană.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul Anton Breitenhofer, membru al Consiliului de Stat, redactor-șef al ziarului Neuer Weg.

La adunare au luat parte tovarășii Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, ai Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Gheorghe Stoica, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., și Vasile Patilinet, secretar al C.C. al P.C.R.

Din partea comisiei organizatoare au luat cuvântul Eduard Eisenberger, redactor șef al revistei „Karpater-Rundschau” din Brașov, care a prezentat o amplă informare în cadrul căreia a relevat însemnătatea hotărârilor adoptate de recenta plenară a C.C. al P.C.R. El a subliniat că, în timpul dezbaterilor organizate pe marginea acestor docu-

mente, oamenii muncii de naționalitate germană din țara noastră, alături de întregul popor român, și-au manifestat deplina aderență față de noișe măsură adoptate de partid pentru întărirea unității moral-politice a națiunii noastre, pentru continuarea și dezvoltarea socialismului. În expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, prezentată plenarei C.C. al P.C.R. — a spus vorbitorul — se face o amplă și profundă analiză a proceselor și transformărilor fundamentale care au avut loc în structura socială în cei aproape 25 de ani care au trecut de la eliberarea țării, realizându-se în același timp măsurile ce se impun, metodele și metodele de activitate ce trebuie folosite pentru a asigura continuarea cimentării unității națiunii noastre socialiste, întărirea frăției dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare, conștientizarea înălțatei energii a poporului și sub conducerea partidului a operă de dezvoltare a construcției socialiste.

Constituirea Frontului Unității Socialiste și a Consiliilor oamenilor muncii de naționalităților conlocuitoare reflectând gradul înalt de coeziune a societății noastre socialiste, răspunde pe deplin acestor necesități.

Realizările fundamentale care determină profilul de azi al României socialiste, a spus vorbitorul, sint rodul eforturilor comune ale poporului român și naționalităților conlocuitoare, constituie expresia concretă a patriotis-

mului, a unității și identității depline de țeluri și aspirații ale tuturor cetățenilor patriei noastre.

Consiliul oamenilor muncii de naționalitate germană din România, pe care-l constituim astăzi, precum și Consiliile județene — a spus vorbitorul — vor participa nemijlocit la întreaga viață politică a țării, sprijinind organele centrale și locale de partid, de stat și obștești în examinarea problemelor specifice populației germane, în scopul stabilirii soluțiilor care să concorde cu interesele generale ale societății noastre socialiste.

Au mai luat cuvântul Herbert Hoffmann, activist al Comitetului județean de partid Sibiu, Ștefania Funk, activistă a Consiliului sindical județean Timiș, Franz Marx, profesor, Georg Scherg, scriitor, Johann Mädel, secretar al Consiliului popular municipal Reșița, Edgar Najasek, inginer din Tg. Mures, Rudolf Rosler, inginer silvic din Județul Bistrița, Nikolaus Pilly,

seful secției de furnale de la Călan, Helmut Hans Schneider, profesor din Sebeș, Nikolaus Berwanger, ziarist, și scriitorul Arnold Hauser, care și-au exprimat deplina satisfacție față de măsurile adoptate de partid pentru perfecționarea neîntreruptă a vieții noastre sociale și s-au angajat să sprijine cu eforturi sporite activitatea consiliului.

Apreciind că astăzi oamenii muncii de naționalitate germană și celelalte naționalități conlocuitoare se bucură efectiv de aceleași drepturi și libertăți democratice ca și poporul român, vorbitorii au subliniat că aceasta constituie o mare realizare a politicii marxist-leniniste a partidului nostru, a cărei mare semnificație se concretizează zi de zi în succesele pe care întregul popor le obține în procesul edificării socialismului.

A fost apoi constituit Consiliul oamenilor muncii de naționalitate germană din Republica Socialistă România, organism din componența căruia fac parte 96 de membri —

muncitorii, țărâni cooperatori, cadre didactice, scriitori, ziaristi, medici, activiști pe țărîm politic și obștești, funcționari, pensionari. A fost, de asemenea, ales Biroul Consiliului, din care fac parte: Eduard Eisenberger, președinte, Anton Breitenhofer, Peter Lamoth, Winter Richard, Paul Schuster, vicepreședinti, Adalbert Millitz, secretar, și Friedrich Wächter, Geitz Eilip, Johanna Henning, Nikolaus Pilly, Karl Pfleger — membri.

Adunarea a aprobat apoi în unanimitate aderarea Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană la Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste, desemnând totodată reprezentanții săi în acest organism social, menit să asigure participarea nemijlocită, și pe o treaptă tot mai înaltă, a poporului român și a naționalităților conlocuitoare la întreaga viață politică a țării.

La sfârșit a fost adoptat textul scrisorii adresate de participanții la adunarea C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu:

Comitetului Central al Partidului Comunist Român
Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU,
secretar general al C.C. al P.C.R.

Adunarea de constituire a Consiliului oamenilor muncii de naționalitate germană din Republica Socialistă România, formată din reprezentanții desemnați de oamenii muncii germani din întreaga țară cu ocazia constituirii consiliilor județene, își exprimă cu acest prilej aderența deplină față de politica inteligentă, științifică, a Partidului Comunist Român, de edificarea socialismului în patria noastră, față de hotărârile de o excepțională însemnătate ale Plenarei C.C. al P.C.R. din 24-25 octombrie 1968 cu privire la continuarea perfecționării noastre sociale, pentru continuarea și întărirea unității moral-politice a poporului muncitor, a frăției dintre oamenii muncii români și cei din rîndul naționalităților conlocuitoare.

Crearea Frontului Unității Socialiste constituie în fapt și de drept, un întreg proces istoric în care, pe baza victoriei depline a noilor relații sociale, a triumfului ideilor marxist-leniniste și a înfrăcăntărilor profunde a principilor socialismului în viața societății noastre, s-a făcut unitatea întregului popor în jurul partidului. Frontul Unității Socialiste, din care vor face parte integrant și consiliile oamenilor muncii ale naționalităților conlocuitoare, va constitui un cadru optim de afirmare a tuturor cetățenilor țării, indiferent de limba pe care o vorbesc, pentru promovarea intereselor lor comune, pentru mobilizarea lor în vederea realizării programului de înflorire multilaterală a Republicii Socialiste.

Frăția și unitatea oamenilor muncii români, germani, maghiari și de alte naționalități, care în zilele noastre se afirmă în toată plenitudinea lor, au adânci rădăcini în istorie.

Pe teritoriul patriei noastre, împreună cu poporul român, conștienții de multe secole și oameni ai muncii de naționalitate germană, sași și evrei, trândăvi și lupind alături, avînd aceleași năzuințe fidele de a-și fiurti în pace și libertate un trai mai bun, viața înaltă și învîntă să-și unească forțele împotriva dușmanilor comuni, din dovadă de fapte patriotice pentru apărarea pămîntului strămoșesc și creșterea pe aceste frumuseți și scumpe meșteuguri, împreună, minunate valori materiale și culturale.

Aceste pagini istorice și-au găsit concretizarea în poziția fermă adoptată de reprezentanții naționalităților germane în adunări populare din Transilvania și Banat, în aderența lor fără echivoc față de actul desăvîrșit formării statului român modern — eveniment scump nou.

tuturor, al cărui semnificativ și sărbătorit în aceste zile.

Partidul Comunist Român a preluat încă de la înființarea sa acele tradiții de muncă și luptă comună, le-a continuat și le-a ridicat pe un nivel superior, fapt reflectat în alfa clasată în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la recenta plenară. Firul conducător în rezolvarea problemelor naționale a fost și este principiul egalității depline în drepturi în toate domeniile vieții — economice, politice, juridice, social-culturale, drepturi consfințite și în legea de bază a țării — Constituția Republicii Socialiste România.

Nol, oameni ai muncii de naționalitate germană, sintem mîndri că avem în fruntea poporului nostru, ca forță conducătoare, un asemenea partid cum este Partidul Comunist Român, care dovedește multă griji și înțelegere față de problemele noastre specifice, militează pentru continua adăncire a frăției și prieteniei dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare.

Declarăm în deplină răspundere politică și cetățenească, că nu ne-am bucurat niciodată de consiliul alit de minunate de afirmare, de asemenea perspective „luminoase” ale zilei de mîine, ca în prezent. De aceea, ne identificăm întru totul cu politica Partidului Comunist Român, considerînd-o drept propria noastră politică.

Sintem conștienți de faptul că destinul nostru, al oamenilor muncii de naționalitate germană, este strîns legat de cel al poporului român, de acest pămînt strămoșesc, că vîntul nostru este acela al României socialiste — patria noastră comună.

Asigurăm Comitetul Central, pe dumneavoastră personal, iubite tovarășe Ceaușescu, că avînd aceleași idealuri și năzuințe cu poporul român, strîns uniti în jurul partidului, participînd în mod activ în cadrul Frontului Unității Socialiste la viața politică și obștească a țării, oamenii muncii de naționalitate germană vor dăru întregă lor capacitate și energie creatoare pentru înălțarea României socialiste spre noi orizonturi ale progresului și fericirii.

CONSILIUL OAMENILOR MUNCII
DE NAȚIONALITATE GERMANĂ
DIN REPUBLICA SOCIALISTA ROMÂNIA

Intr-o atmosferă de puternic entuziasm patriotic,

Ședința Consiliului județean Caraș-Severin

al oamenilor muncii, de naționalitate sîrbă

COLECTIVE DE OAMENI AI MUNCII, ORGANIZAȚII DE MASĂ, OBȘTEȘTI ȘI PROFESIONALE

ÎȘI DESEMNEAZĂ REPREZENTANȚII ÎN FRONTUL UNITĂȚII SOCIALISTE

Muncitorii, maștrii, tehnicienii și inginerii Uzinei „Grița Roșie”, întruniți vineri într-o entuziastă adunare, și-au desemnat reprezentanții în Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste.

Luînd cuvîntul cu acest prilej, Constantin Cotovelea, secretarul Comitetului de partid, a relevat că Frontul Unității Socialiste, organism politic permanent, cu un profund caracter reprezentativ, reflectă gradul înalt de coeziune a societății noastre socialiste. Realizarea Frontului Unității Socialiste — a subliniat vorbitorul — este forma cea mai potrivită, capabilă să asigure intensificarea participării întregului nostru popor la activitatea economică, socială, politică și culturală, la conducerea treburilor țării, la asigurarea mersului înainte pe calea socialismului și comunismului.

La rîndul lor, muncitorul cazangiu Florea Oprescu, tehnicianul Gheorghe Dobrescu, maistrul Dumitru Burlacu și inginerul Petre Achim și-au exprimat deplina aprobare față de măsurile preconizate de recenta Plenară a C.C. al P.C.R. în domeniul perfecționării organizației politice a societății noastre în etapa actuală.

politică și sociale, la rezolvarea principalelor probleme impuse de dezvoltarea societății noastre socialiste.

Cadrele didactice, cercetătorii și studenții Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj și-au desemnat vineri, într-o adunare entuziastă, reprezentanții lor în Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste. Cu acest prilej, a luat cuvîntul Roman Morar, secretar al Comitetului județean P.C.R. Cluj, arătînd că Frontul Unității Socialiste, expresie a adîncirii și dezvoltării democrației socialiste, este chemat să intensifice participarea întregului popor la activitatea economică, social-politică și cultural-științifică, să întărească și mai mult unitatea și frăția oamenilor muncii români, maghiari și de alte naționalități în opera de edificare a socialismului în patria noastră.

Conf. univ. dr. Grigore Dronoș, secretarul comitetului de partid al centrului universitar, a spus între altele: „Sensul major al democrației socialiste este înfăptuirea și depășirea tuturor sarcinilor de plan. Vorbitorii și-au exprimat, totodată, convingerea că Frontul Unității Socialiste va asigura participarea într-o măsură tot mai largă a maselor de oameni ai muncii la conducerea vieții

primîndu-și aderența deplină față de hotărârile recente plene a C.C. al P.C.R., conf. univ. Kalos Nicolae, prodecan al Facultății de istorie-filozofie, a spus: „Crearea Frontului Unității Socialiste corespunde necesității dezvoltării vieții sociale, largirii și adîncirii democrației socialiste. Am convingerea că acest cadru va permite, pe deoparte, urmărirea cu și mai multă griji și sensibilitate problemele specifice diferitelor categorii de oameni ai muncii, iar pe de altă parte va realiza o sinteză a tuturor eforturilor și inițiativelor depuse în vederea desăvîrșirii construcției socialiste.”

La adunare au luat, de asemenea, cuvîntul prof. dr. docent Candin Liteanu, conf. dr. Dumitru Pop, lector univ. Vasile Crișan, conf. univ. Bodor Andrei și studentul Ionel Reghin.

gănar, secretar al Comitetului de partid al întreprinderii, a spus printre altele: Crearea Frontului Unității Socialiste este rezultatul firesc al profundelor transformări petrecute în structura societății românești, oglîndește unitatea de voință, de gîndire și de acțiune a muncitorilor, țărînîmii, intelectualiții, a întregului nostru popor.

Au mai luat cuvîntul ing. Hagi Ero, Cerbănescu Gheorghe, ing. Neagu Margareta, Bucur Ioana, dr. Păvăloiu Marin și ing. Bălan Alexandru, care și-au exprimat aderența deplină față de hotărârile recente plene a C.C. al P.C.R.

La adunarea cadrelor didactice și a studenților Universității din București, consacrată desemnării reprezentanților lor în Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste, a prezentat o amplă expunere conf. dr. Lefter Vilculescu, locțiitorul secretarului Comitetului de partid al Universității bucureștene.

Subliniînd că prin înființarea acestui organism repre-

Manifestîndu-și deplina aprobare față de nolle măsuri adoptate de partid în vederea largirii și dezvoltării continue a democrației noastre socialiste, expresie a drepturilor și libertăților de care se bucură toți cetățenii patriei noastre, fără deosebire de naționalitate, Consiliul județean Caraș-Severin al oamenilor muncii de naționalitate sîrbă a hotărît, în cadrul unei ședințe care a avut loc vineri la Reșița, aderarea la Frontul Unității Socialiste. Constituirea Frontului Unității Socialiste — a spus în cuvîntul său

zentaiv, intelectualității și se creează posibilități mai largi de a lua parte și mai activă la viața politică și socială a țării, vorbitorul a spus că în întreaga activitate pusă în slujba construcției socialiste intelectualiții își găsesc nu numai condiții optime de activitate, ci și țeluri de înaltă valoare morală.

Au vorbit apoi acad. Nicolae Teodorescu, din partea Facultății de matematică-mecanică, și studenții Pleana Evstati, de la Facultatea de Limbi germanice, și Alexandru Zgorcea, de la Institutul pedagogic, care și-au exprimat recunoștința acordată celei mai mari universități a țării, de a avea un reprezentant în Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste.

Cadrele didactice, personalul tehnic administrativ și studenții Universității „Al. I. Cuza” din Iași, s-au întrunit vineri la amiază într-o entuziastă adunare, pentru a desemna reprezentanții lor în Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste.

Vorbînd despre măsurile organizatorice adoptate de Plenara C.C. al P.C.R. din octombrie 1968 pentru întărirea continuă a coeziunii națiunii noastre socialiste, conf. univ. dr. Mihai Todocia, șeful catedrei de economie politică, a subliniat că aceste măsuri se înscriu ca un moment important în procesul neîntrerupt și multilateral de dezvoltare a democrației socialiste, afiată în plină desfășurare în țara noastră.

Frontul Unității Socialiste, a spus vorbitorul, va crea condiții pentru o participare mai largă a oamenilor de știință, a cadrelor didactice din învățămîntul de toate gradele, la amplă viață politică și socială a țării.

În cuvîntul lor, ceilalți vorbitori au relevat că Partidul Comunist Român pune un accent deosebit pe dezvoltarea democrației socialiste, acordînd o importanță crescîndă rolului ce revine organizațiilor de tineret în cadrul procesului instructiv-educativ, pentru a forma viitorii constructori ai socialismului la înălțimea imperativelor epocii noastre.

Adunări pentru desemnarea reprezentanților oamenilor muncii în Consiliul Național al Frontului Unității Socialiste au mai avut loc la Institutul „Proiect” București, fabrica de încălziminte „Solidaritate” din Oradea, Uzina „Mali” Ploiești, Fabrica de locomotive Diesel-electric din Craiova.

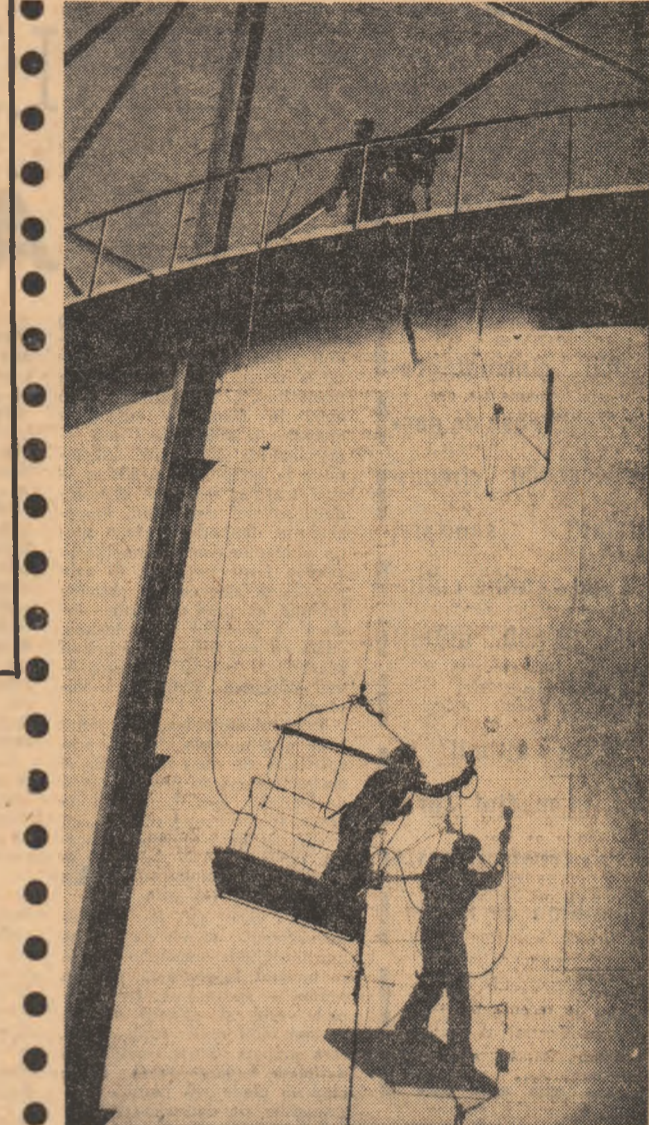
În cadrul tuturor adunărilor pentru desemnarea reprezentanților oamenilor muncii în Con-

siliul Național al Frontului Unității Socialiste, au fost adoptate telegrame adresate Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, prin care participanții și-au exprimat deplina aprobare față de politica consecventă promovată de partid pentru întărirea unității întregului nostru popor, pentru înflorirea României socialiste.

Investitiile, in indiferent ce domeniu, fie ca este vorba de industrie, de agricultura sau de stiinta, constituie o problema al carei semn distinctiv, marcant, este eficienta. De aceea, ele trebuie facute dupa o matură judecată, dupa o atentă prospectare a sectorului respectiv. In același domeniu al investitiilor intră, fără îndoială, și procesul doctoranturii. Se investeste, in cei care vor deveni doctori, și timp, și bani, dar, mai ales, se investesc speranțele legate de cerințele dezvoltării pe mai departe a științei românești, chemată azi, mai mult ca oricând, să contribuie la dezvoltarea forțelor de producție, devenind ea însăși o astfel de forță. Iată de ce, este absolut necesar ca această investiție să se facă la timp, adică la o vîrstă cînd omul de știință se află în deplină dezvoltare a facultăților sale fizice și intelectuale. Cu alte cuvinte, aș vrea să pledez pentru obținerea doctoranturii, pînă la vîrsta de 30 de ani. Sînt nenumărate cazurile, în alte țări, cînd o serie de reputați savanți refuză să acorde titlul de doctor celor care au depășit chiar și vîrsta de

numai 25 de ani. Personal, consider că nu trebuie să existe nici un fel de pauză (cu atât mai mult o pauză prea mare!) între perioada facultății și cea a doctoranturii. Se impune, deci, ca în momentul de față, cînd dezvoltarea științelor este atât de vertiginosă, formarea tinerilor oameni de știință să se facă fără întreruperi, fără pierderi. Asta nu înseamnă, desigur, ca cei care au trecut de 30 de ani să nu-și mai dea doctoratul. Cred, însă, că este în folosul societății, al dezvoltării științei și economiei românești, de a se găsi modalitățile organizatorice firești privind trecerea de la facultate la doctorantură. In acest sens, mi se pare normal ca atît catedrele, cît și institutele de cercetări, să dispună de un plan adecvat privind doctorantura proaspeților absolvenți care ac-

domeniul sociologiei, de pildă, ducem lipsă acută de specialiști de înaltă calificare, care să poată fi încadrați la catedrele diferitelor facultăți din țară. Depășirea acestei etape s-ar putea face prin reuși să avem, în cîțiva ani, cadrele de înaltă specializare a căror lipsă o resimțim. Și aș merge cu ideea și mai departe. După luarea doctoranturii, cei în cauză să fie trimiși în diferite țări, pen-

Combinatul chimic din Turnu Măgurele (Imagine de pe șantier) Foto: AGERPRES

CU CE LEGITIMĂM CHELTUALA DE TIMP, DE BANI, DE SPERANȚE?

prof. univ. dr. H. Stahl

momentul de față, cînd dezvoltarea științelor este atât de vertiginosă, formarea tinerilor oameni de știință să se facă fără întreruperi, fără pierderi. Asta nu înseamnă, desigur, ca cei care au trecut de 30 de ani să nu-și mai dea doctoratul. Cred, însă, că este în folosul societății, al dezvoltării științei și economiei românești, de a se găsi modalitățile organizatorice firești privind trecerea de

la facultate la doctorantură. In acest sens, mi se pare normal ca atît catedrele, cît și institutele de cercetări, să dispună de un plan adecvat privind doctorantura proaspeților absolvenți care ac-

de a lua un doctorat. Dacă, totuși, cineva dorește acest lucru, atunci este nevoit să-și dea doctoratul în științele filologice. Cauza? Lipsa de organizare care persistă încă, în acest domeniu, în cadrul Academiei și existența unui nomenclator ce nu mai corespunde pe de-a-nregul cerințelor actuale. Or, dacă se investesc într-un doctorat și timp, și bani, și speranțe de dezvoltare, atunci — s-o mai spunem? — acest lucru nu trebuie să se facă în vînt. In cazul nostru, ca și în multe altele, această investiție se face, însă, într-adevăr în vînt, deoarece cei ce se află în astfel de situații nu progresază cu nimic în domeniul lor de bază, nu se perfecționează, nu se specializează. Or doctorantura constituie cea mai importantă formă de specializare! Iată de ce, consider că se impune o acțiune energică pentru eliminarea lacunelor ce mai există în acest domeniu și, în primul rînd, pentru îmbunătățirea nomenclatorului general de către forurile în drept.

DOCTORANTURA

ANCHETA NOASTRĂ

ȘI CALIFICAREA ȘTIINȚIFICĂ

A TINERETULUI

Continuăm discuția, recent inaugurată în paginile ziarului nostru, cu privire la Doctorantură — ca principal mijloc de calificare științifică a tineretului — publicăm, în numărul de față, cuvîntul unor specialiști în domeniul chimiei, medicinei, și sociologiei, ale căror opinii, observații și sugestii se constituie, după părerea noastră, ca niște utile puncte de referință în abordarea și dezbateră largă a acestei probleme de un deosebit interes.

STIMULENTUL COMPETIȚIEI

(Urmare din pag. 1)

grafie care le-a fost recomandată cu peste două luni înainte. In urma consumării acestei probe au fost desemnați câștigătorii olimpiadei. Transcriem numele lor în ordinea stabilită de concurs — pentru strînguța geografică — cu care s-au pregătit: Ion Cîrstolcu — I.P.S.P. Deva, Traian Sicoe — C.S. Hunedoara și Simion Cîsmas — Uzinele R.M.R. Simeria (mențiune). Tu-turor celor 19 concurenți le-a fost înmînată insigna „Prieten al cărții tehnice” al olimpiadei.

Un lucru important pe care l-a scos în evidență olimpiada a fost legătura dintre pregătirea teoretică și cea practică, faptul că nu poți fi un bun muncitor dacă nu dispui de un amplu volum de cunoștințe teoretice. Cel patru câștigători al olimpiadei sînt cu toții absolvenți de liceu, au o vechime în meserie între 5 și 10 ani și au o înaltă categorie de salarizare. Au devenit câștigători ai olimpiadelor nu numai pentru că au răspuns ireproșabil la întrebările teoretice, ci și pentru că s-au clasat și pe primele locuri și la proba practică. Aceasta demonstrează că numai printr-o pregătire teoretică continuă și stăruitoare reușești să-ți desăvîrșești pregătirea profesională, ajungînd să deslușești tainele meseriei.

Desfășurarea olimpiadelor a scos la iveală și unele carente în pregătirea profesională a tinerilor. Chiar dacă norma de timp impusă a fost strînsă (identică cu cea de la întreprinderile specializate — Fabrica de scule Rîșnov), numărul celor care s-au încadrat în ea este, totuși, mic, iar a celor care nu au îndeplinit integral toate condițiile impuse — și mai mic. Unii s-au justifiat prin vechimea redusă pe care o au în producție. Cauza nu se pare a fi, însă, alta. Am constatat că marea majoritate a celor care nu s-au încadrat în norma de timp, la întreprinderile lor lucrează în regie — în sectoare de sculărie sau în ateliere de întreținere — unde normele de timp sînt ceva mai largi și unde s-au obișnuit să lucreze într-un ritm mai lent. Că așa stau lucrurile ne-a demonstrat Virgil Stanca de la E. M. Deva. Avea — dintr-o concurență — cea mai înaltă categorie de salarizare: a 8-a. De asemenea, este în clasa a XI-a de liceu. Despunea de toate condițiile să se claseze pe primul loc. Trebuind să execute mandrina în 2 ore și 31 minute, el nu a putut însă încadra în timp, deși, în privința calității piesei nu i s-a putut reproșa nimic.

După modul în care fiecare și-a conceput procesul tehnologic de execuție în planul de operații, s-a desprins concluzia că prea puțini acordă atenția cuvenită pregătirii tehnologiei de lucru. Mulți au socotit că nu e util să-și „piardă vremea” cu organizarea locului de muncă, studiul desenului, cunoașterea strungului și a procedurii de prelucrare, considerînd că asemenea probleme le rezolvă din mers. S-au înșelat. Mai tîrziu au pierdut incomparabil mai mult timp pentru repararea unor defecțiuni ale strungurilor, remedierea unor deficiențe calitative ale piesei etc.

Deficiențele semnalate se datoresc, în primul rînd, sistemului defectuos de perfecționare a calificării tinerilor, existent în numeroase întreprinderi. După încadrarea în producție a absolvenților școlilor profesionale, conducerea tehnico-administrativă, organizațiile U.T.C. nu urmăresc sistematic modul în care tinerii evoluează. Încă din primul an, ei sînt considerați „atotștiutori”, „oameni de bază”, deși realitatea nu confirmă totdeauna. Acolo unde se organizează cursurile de ridicare a calificării, ele sînt fâcure formal, birocratic, nediferențiat, reușind la un loc pe cei calificați la locul de muncă cu absolvenții școlilor profesionale sau chiar ai liceelor care, pe deasupra, au și o mare vechime în muncă. In asemenea condiții cei din urmă nu sînt stimulați să învețe, deoarece tematica pusă la îndemînă este sub nivelul pregătirii lor.

„Olimpiada strungarilor” s-a dovedit o formă viabilă și atractivă de perfecționare a calificării tinerilor. Ea îndeplinește condițiile de a fi extinsă. Numeroși participanți, cadre tehnice de înaltă calitate, precum și judecări deosebit de corecte au scos în relief ambiția cu care fiecare tinăr s-a străduit să se prezinte cit mai bine pregătit. Rămîne să fie organizată cu o anume periodicitate, după părerea noastră, și să fie extinsă, în cît mai multe meserii.

ETAPELE UNUI PROCES ȘI ETAPELE PERFECȚIONĂRII LUI

Ceea ce mi se pare greu de conceput — și în flagrantă contradicție cu cerințele actuale ale doctoranturii și cu succesele însemnate dobîndite pînă acum în acest domeniu — este limitarea numărului de locuri. In momentul de față, dispunem de foarte multe cadre cu pregătire universitară care doresc să se specializeze, prin doctorat într-un anumit domeniu. Dar ele rămîn încă, în mare măsură, în afara acestui proces, deoarece pe lîngă catedre există un număr fix de locuri. Or, dezvoltarea economiei, științei și culturii în țara noastră, continuă lor perfecționare și modernizare, cer tot mai mulți specialiști în producție, tot mai mulți cercetători în institute, tot mai multe cadre bine pregătite în fabrici. Iată de ce după părerea mea, e necesar să nu se mai limiteze numărul de locuri. Toți aceia care doresc să-și ia doctoratul să nu mai fie nevoiți, astfel să aștepte cînci sau zece ani pentru a se putea înscrie la examen.

Unii specialiști sînt tentați să creadă că o asemenea lărgire ar diminua valoarea acestei forme de calificare științifică. Prezentarea la concurs a unui număr cit mai mare de candidați are drept consecință o selecție mai severă și mai judicioasă; evident în condiția în care comisiile vor avea în vedere numai acele elemente ce se dovedesc capabile de contribuții originale. In felul acesta, calitatea viitorilor doctori va fi asigurată încă de la început, din faza de selecție, ceea ce va evita, firesc, efectele cele mai fericite.

Pătrundînd mai adînc în procesul doctoranturii, vom găsi și alte faze care și așteaptă perfecționarea. Consider, de pildă, că acei

Prof. univ. dr. docent **Petre Spacu** membru corespondent al Academiei, profesor al Universității din București

doctoranzi care lucrează în institutele de cercetări, sau la diferitele catedre, și care sînt bine cunoscuți, în domeniul specialității lor, de către conducătorii științifici, nu mai e nevoie să dea acele examene intermediare care constituie, adesea, o pierdere de timp prețios. Aceștia, după părerea mea, ar trebui să-și axeze activitatea, în special, pe referate

respectivă, cu aprobarea consiliului profesoral al facultății. In felul acesta, se va asigura formarea unei comisii competente și, în același timp, perfect obiective. Fac propunerea de față gîndindu-mă că încă mai sînt cazuri cînd doctoranzii propun ei înșiși conducătorului științific lista cu membrii comisiei.

In incheiere, cîteva cuvinte despre doctoranzii din producție. Inainte de toate, aș vrea să subliniez că este absolut necesar — ca tezele acestora să fie legate direct de locul de muncă, să constituie, în final, o rezolvare științifică a unor probleme

în legătură cu problema doctoranturii trebuiesc lămurite, după părerea mea două probleme:

- problema sistemului științelor;
- problema pregătirii cadrelor cu o înaltă calificare, atît pentru cercetarea științifică cit și pentru învățămînt.

Sistemul științelor nu trebuie gîndit static, ci în funcție de progresele realizate în știință și tehnică, ogîndite în conștiința teoretică a omului. Ele — științele — se determină după obiect și metodă. Numai astfel o știință poate fi considerată „materie de învățămînt”, adică o disciplină nece-

Prof. dr. docent **Petre Vancea** membru corespondent al Academiei

fică și tehnică. In filozofie, în literatură, în artele muzicale și în cele plastice, doctoratul depășește cadrul strict artistic, doctorul fiind o expresie a conștiinței teoretice în aceste discipline.

Cred că specializarea și cercetarea nu trebuie neapărat legate de acest titlu. Și merg și mai departe: nici eraria universitară nu trebuie legată, după opinia mea de doctorat. Un cercetător

copertor și inventator și să știe să folosească, cu o înaltă conștiință teoretică, disciplinele ajutoare ale materiei lui. Și doctorul este un savant — tinăr, sau bătrîn. In sensul acesta, o ploaie de doctori nu indică necesarmente un progres. Teza de doctorat trebuie să cuprindă o descoperire sau o invenție, care să însemne un progres real pe plan universal. Doctorul realizează în substanța lui un savant, numai dacă intrunește, cred eu, toate condițiile de mai sus. Dacă nu avem în vedere aceste lucruri, atunci temele de doctorat rămîn niște simple formalități, care nu conștă în învățat, ci un funcționar științific. De data aceasta, rigora se află la locul ei, și este departe de a fi sterilizantă. Nici cercetarea științifică și nici cea pedagogică nu sînt penelitate din cauză că nu plouă cu doctori. Seriozitatea este una din caracteristicile esențiale ale spiritului revoluționar. A sosit momentul să nu mai alergăm steril peste lucruri. A gîndi revoluționar nu înseamnă numai acceptarea principiului „drumul lui deschis”, ci a împlinirii cuceririi științei cu ideea organizării științifice a muncii și cu îndrăzneala în cercetare.

perfect pus la punct și un pedagog de rang universitar poate să îndeplinească funcțiile încadrate în cadrul sistemului științelor. Ce li se cere, însă? O informație vastă, binuță la zi, în vederea îndeplinirii funcțiilor științifice tehnice și pedagogice de rang universitar. Omnia patriot, din orice țară, dorește ca țara sa să poșede diviziți întregi de savanți, și nu trebuie să mire pe nimeni această dorință.

Ce este — sau ce trebuie să fie — un doctor? A spune că este un învățat ar fi poate, deajuns, dacă formula n-ar fi prea generală. Ea are nevoie de cîteva precizări. Un învățat, un expert într-o disciplină a minții omenescă, trebuie să întrunească următoarele condiții: să cunoască istoric și sistematic disciplina în care lucrează, să fie des-

NON MULTA, SED MULTUM

și pe redactarea tezei urmînd ca referatele prezentate să constituie, desigur, capitele pregătitoare pentru lucrarea finală. In acest mod contribuția originală a doctoranzilor va dobîndi o nouă importanță și noi valențe.

Suscetibilită de îmbunătățiri mi se pare, de asemenea, și faza finală a doctoratului. Mă refer la susținerea propriu-zisă a tezei de doctorat. La început, ea se făcea în fața corpului științific al facultății. Experiența, însă, s-a dovedit greoaie, ceea ce a condus la formula unei comisii formată din cinci specialiști. Pentru asigurarea promovării unor lucrări de înaltă tinută științifică — și numai a acestora! — este necesar, însă, ca cei trei referenți să fie aleși dintre personalitățile științifice cele mai reprezentative pentru specialitatea

ale producției, să fie o cercetare originală, capabilă să impulsioneze ridicarea calității producției, să lanseze noi produse, să creeze noi procese tehnologice etc. Dar, pentru aceasta se impune o colaborare de un tip superior între conducătorul științific și doctoranzii. Mai precis, pledez pentru deplasarea primului factor la locul de producție. De exemplu, la universitatea noastră, în domeniul catalizei, profesorii I. V. Popescu și Alexandru Popescu merg cu regularitate, de două ori pe lună, la Brazi, pentru a lua contact cu doctoranzii de acolo și pentru a urmări, „pe viu” mersul lucrărilor pe care aceștia le execută.

Procedînd astfel, ei sînt de un real folos și doctoranzilor, și producției, și chiar lor înșile, deoarece vin în contact nemijlocit cu cerințele imediate ale producției.

sără în procesul instrucțiunii publice. Dacă sistemul științelor este bine constituit, atunci și inventarul de probleme ale diferitelor discipline este ușor de întocmit. Tot astfel, după cercetări riguroase, se pot înființa catedre universitare și institute de cercetări, iar eraria de funcționari, ca și pregătirea cadrelor, trebuie să se facă în același spirit.

La ora actuală, noi, medicii, sîntem confrunțați cu unele probleme majore care impun crearea unor institute de cercetări legate de ele, cum ar fi gerontologia, cancerologia, bolile degenerative etc. Pentru aceasta, avem nevoie — așa cum s-a subliniat și la recenta plenară a C.C. al P.C.R. — de cercetători bine pregătiți, iar doctoratul reprezintă, fără îndoială, cel mai înalt grad de pregătire a unui om într-una din disciplinele științ-

care a avut loc la 1 decembrie la Alba Iulia, au participat peste 100.000 de muncitori, țărani și intelectuali, din toate regiunile Transilvaniei, se datorează și activității ardelor mai democratice a Partidului Național Român, și într-o foarte mare măsură, a militanților social-democrați. In felul acesta, s-a creat făgăsură în cadrul în care s-a putut exprima voința maselor populare.

Iar sub prestimea zecilor de mii de țărani și muncitori, dorința să se faurască nu numai un stat național unitar, ci și să cucerască libertăți politice și sociale, conducătorii Partidului Național Român au trebuit să promită statornicirea unui regim democratic.

„Să jurăm, deci, credință de aicî înainte numai națiunii române, dar tot atunci să jurăm

(Urmare din pag. 1)

reprezentanților puterii oficiale este semnificativă. Teama lui I. C. Brătianu, de pildă, în fața perspectivei revoluționare și democratice a unirii Transilvaniei cu vechea Românie, se vede limpede din următoarea recomandare dată unor prieteni ardeleni: „Nu dorim o mișcare națională în urma ostirilor românești, nu o vom în fața lor”.

Desfășurarea evenimentelor a răsturnat, însă, dorința exponenților burgheziei și mosierimii românești: revoluția s-a înfăptuit înainte de sosirea armatelor, actual Unirii fiind generat de factori interni — de lupta maselor populare, indiferent de naționalitate — și nu de elemente din afară, cum ar fi activitatea diplomatică sau intervenția armată.

Fapt este că Aduarea națională de la Alba Iulia, cu caracterul ei plebiscitar, s-a ținut în momentul cînd armata regală, aflată în faza de reorganizare, era departe de această zonă: abia coborise, din Carpați, la Toplița și Miercurea Ciucului. Mare Aduarea Națională de la Alba Iulia s-a desfășurat, deci,

pe un teritoriu liber, neocupat de armatele Antantei, nici de trupele germane, în retragere, ale generalului Makkensen.

Unirea Transilvaniei cu România marcată prin momentul Alba Iulia, a fost determinată, astfel, de un factor intern, veritabil centru motor al desfășurării evenimentelor: Aduarea care s-a bucurat de asentimentul și sprijinul efectiv al populației maghiare și germane a avut loc cu mult înaintea încheierii tratatelor de la Versailles și Trianon care nu au făcut altceva decît să consenmeze un fapt împlinit: unirea hotărîată de reprezentanții alesi ai poporului.

„Să mergem cu toții acolo”, scria gazeta socialistă „Adevărul” în preajma momentului Aduării. Aceleași accente, străbătute de fierbinte patriotism popular, se desprînd și din pa-

ginile ziarului „Românul”: „mergem pe jos, pe sus, în vîrduț, în gînd, și acolo vom fi, toți într-o suflare, țărani și cărturari, să strigăm într-un singur glas și o dorință”. Alături de presa română, o serie de publicații ale celorlalte naționalități participă și ele la mobilizarea maselor, la lupta politică pentru pregătirea Aduării de la Alba Iulia. In ziarul german „Kronstadter Zeitung”, de pildă, lucrările pregătitoare în vederea Aduării de la Alba Iulia s-au bucurat de o pozitivă apreciere, relevînd năzuințele comune ale poporului român și ale populației germane din Transilvania. Notabile, în acest sens, sînt și caldele cuvinte de simpatie adresate de un intelectual sas poporului român, în a-justul evenimentelor de la Alba

Iulia: „Miine se vor aduna în Valea Mureșului, la Alba Iulia, sute de mii de români, reprezentanți ai tuturor (inuturilor) locuite de români. Resedința principelui Transilvaniei, vechiul Bălgard, va fi marionul unei deșteptări emoționante a unui popor viguros. Trezit de ideea libertății... Pămîntul istoric de la Apulum, orașul lui Traian, unde legiunea a XIII-a își aducea ofrandele și pe locul unde și-au vîrsat singele eroii libertății Horea, Cloșca și Crișan, națiunea română își va proclama suveranitatea și... Visul unui viitor luminos, al unei afirmări naționale, al unei uniri a tuturor românilor de pretutindeni într-o singură patrie, se împlinește acum”.

Faptul că la adunarea delegaților și a maselor populare,

și civilizației umane” — a fost ideea înaltă și generoasă, care a însuflețit masele populare la Alba Iulia. Aceasta lozincă generoasă n-a împiedicat, însă, ceea mai mare parte a burgheziei române, îngrozită de revoluția socialistă din Rusia și de elanul revoluționar intern, să se alăture, după 1918, reacțiunii, lepădîndu-se de principiile democratice.

Unirea nu a adus, deci, ceea ce poporul aștepta de la acest act istoric: largi revendicări democratice, constinține înfrîntirii oamenilor muncii români cu cei ai naționalităților conlocuitoare, ca unii care de veacuri trăiau, luptau, muceaua împreună pe străvechiul teritoriu al țării noastre.

In aceste condiții, Partidul Comunist a fost singura forță

progresistă care a luptat cu fermitate și consecvență pentru independența națională a țării, pentru înfăptuirea deplinei egalități în drepturi a naționalităților conlocuitoare, pentru realizarea năzuințelor progresiste ale maselor populare. Sub conducerea Partidului Comunist din România s-a instaurat, la 6 martie 1945, după victoria insurtecției armate de la 23 August 1944, regimul democrat-popular, care a pus capăt pentru totdeauna politicii de trădare națională și de discriminare sovina promovată de cerurile reacționare.

Este meritul istoric al orînduirii socialiste, al partidului și statului nostru, de a fi realizat postulatul — formulat de muncitorii și intelectuali progresisti, în 1918, la Alba Iulia — al înfrățirii poporului român cu naționalitățile conlocuitoare, de a fi asigurat, în practica vieții

sociale, lichidarea oricăror forme de discriminare națională, înfăptuind și garantînd deplina egalitate în drepturi a tuturor cetățenilor.

Asa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al C.C. al P.C.R. cu ocazia vizitei făcute la Alba Iulia: „Alianța dintre clasa muncitoare și țărănească, unitatea strînsă a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, constituie chezia mersului hotărît înainte al poporului nostru pe calea desăvîșirii construcției socialiste, constituie garanția independenței și suveranității patriei noastre”.

Iată de ce, în aceste zile, cînd asistăm la noi și vibrante manifestări ale prieteniei și frăției oamenilor muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități, cînd se afirmă ca noi contribuții de preț la cimentarea acestei prietenii, reflectînd profundul umanism și democratism al orînduirii noastre — idealurile înaintașilor capătă, în perspectiva istoriei, nu numai adevăratele lor dimensiuni și sensuri, ci, transformate în fapt, se înscriu ca niște pietre de temelie ale mărețului edificiu al socialismului biruitor.

PERSPECTIVA POPULARĂ A UNIRII

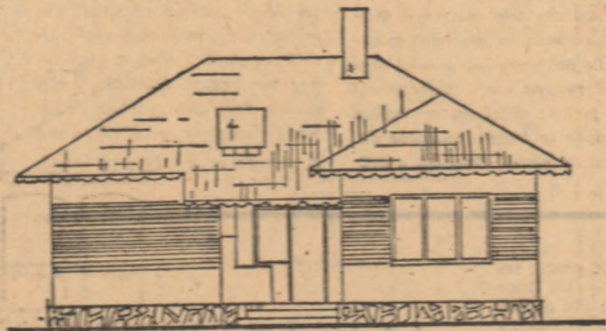
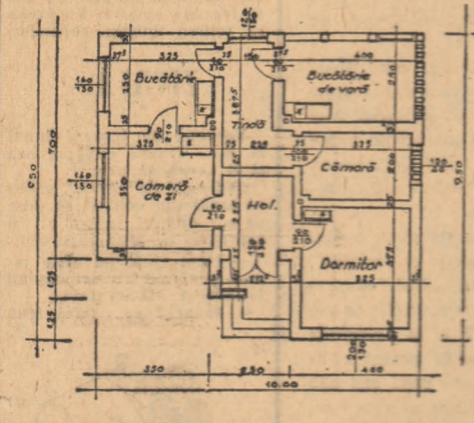
In felul acesta, printr-un proces de durată, dar a cărui desfășurare trebuie judicios coordonată, în viața satelor noastre vor pătrunde mai rapid elementele de civilizație modernă, se va accelera procesul de apropiere treptată a vieții satului de aceea a orașelor — una din condițiile principale ale construirii societății comuniste.

Satul contemporan se propune ca un factor de efervescentă socială, unei noi scări de valori, trăind, poate, unul dintr-un cele mai interesante fenomene de înnoire. Însemnările care urmează marchează câteva repere numai, din marea carte a țării, pe care reporterul le evidențiază din nou, cu intenția de a descifra unele din liniile actuale de perspectivă care traversează istoria satului, gradul în care aceste vechi și noi așezări își împlinesc propriul lor destin, aflata la confluența a două civilizații, punând temelia unui alt mod de viață, sincronizat cu ritmurile imensului șantier al țării noastre.

Satul de mîine — așa cum se profilează în direcțiile elaborate de partid — va fi un centru economic și social puternic, în continuă dezvoltare, și în care elementele vieții moderne, tot mai apropiate de condițiile orașului, vor include, ca factor obligatoriu, frumosul și confortul cotidian. Selectind elementele arhitecturii tradiționale pe baza unor anchete sociale efectuate de sociologi, economiști, psihologi etc., arhitecții au elaborat, în linii mari, proiecte de locuințe individuale acoperind toate dotările utilitare ale unei locuințe orășenești: protecție care, consultate de viitorii locuitori ai satelor, pot fi foarte ușor adaptate tipului zonal de amplasare. Spațiul curții și al grădinii se proporționează după legi judicioase, casa fiind amplasată pe un teren cu largi posibilități estetice de dezvoltare a anexelor.

Intrînd în posesia unui astfel de proiect, care nu e decît o sugestie, noul locatar se inițiază în detaliile de construcție, pe care, aplicîndu-le la îmbogățirea cu propria sa experiență și cu propriile sale gusturi estetice.

LOCUINȚĂ INDIVIDUALĂ

La confluența a două civilizații

Impunător, noul dispensar din comuna Iacobeni, județul Suceava, asigură sîtenilor o competentă asistență medicală.

Gheorghe Istrate

UNELE DEZIDERATE ALE EI

mină, deci de ferestre mari, așa cum și oamenii sînt dornici de mai multă lumină spirituală.

Călătorești neincetat pe goana drumurilor lungi — șerpuitoare ale muntelui, ca pe o apă încremenită în cădere, pe drumurile prelungi, învinse și leneșe ale cîmpiei, călătorești pe sub streșinile diverselor așezări — și șirurile de case, învinse și leneșe, grupate în jurul unui centru civic, dovadă a unui profil economic și social-cultural bine alcătuit, cînd mai fărîmițate, cu tentacule stîmjenitoare, dovadă unei slabe densități în vatra satului, împiedicînd astfel amplasarea rațională a viitoarelor dotări. Sînt sate ca Alexandru Vlahuță din Moldova — care se întind pe cîte 12 km, acoperind terenuri fertile ce ar putea fi redatate, prin restrîngerea vetrei, circuitului a-

gricol. Totodată, există comune mari (bunăoară comuna Cotnar unifică în alcătuirea sa 12 sate), cărora se pot impulsiona cu mai mult randament, în lumina noilor documente ale partidului, direcții de sistematizare și organizare a unor funcțiuni de deservire cu caracter preorășenesc, într-un viitor, apropiat. Fiind conștiente de valorile pe care le adăpostesc, satele pun în lumină puncte de interes turistice, care fac mîndria lor. În neamuratele așezări există case muzeale ale unor mari personalități, deschise călătorului, sau chiar muzee ale satului — ca în Monor din județul Bistrița-Năsăud sau Cîteciu — Cluj — unde profilul micului oraș se conturează evident peste marea veche a satului, din acest fenomen decurgînd și nevoia conservării în muzee a speci-

cului local care pînă mai ieri caracteriza aceste așezări. Tendința de monotonizare a locuințelor, de prelucrare nediferențiată a unor influențe ale periferiei orașului și aplicate în arhitectura rurală, i se răspunde astăzi prin studii atent întocmite pe baza unor anchete efectuate de arhitecți, psihologi, sociologi, economiști, folcloriști etc., la care participă și intelectualii satului, pentru reintrenirea pe baze științifice a tradiției și a pînii ei de acord cu ritmurile contemporane de construcție. Această, deoarece tradiția nu trebuie violată și scomdată. Pămîntul și virtuțile sale au transmis omului trăsături specifice, pe care acesta, la rîndul lui, le reflectă în modul de a-și organiza viața. Demnitatea și orgoliul sau bradul, floarea-soarelui

sau stejarul se ridică pe verticală, săteanul îi răspunde cu un nou regim de înălțime impus casei sale, apărînd astfel în multe localități sătești case cu etaj, case cu parter mansardat, case-vilă. În dotările obligatorii ale satului vor intra: baia publică, dispensarul, casa de naștere, pe lângă cele existente: școli, cîmine culturale, cinematografe, biblioteci publice etc. Un sediu cultural-administrativ implică și respectul cuvenit față de autoritățile locale. Impunător, bine conceput arhitectural, bine dotat, un sediu poate constitui un impuls valoros tendințelor accentuate de imitare în construcția și confortul casei țărănești. Pentru drumetel neavizat, e o surpriză uimitoare faptul că în comuna Dumbrava din județul

SATUL DE MARMURĂ

Dacă ar fi să desfac din crusta timpului drumurile mele esențiale, unul s-ar alege fără să fie vorba de vreo metaforă, din marmură, ritmînd pe lespezile lui amintiri nu prea îndepărtate.

Pe undeva, prin „țara pădurenilor”, situată în matca munților Poiana Ruscă, am descoperit într-un martie ploios, un sat de numai 80 de fumuri, așezat sub coasta unui deal alb, un sat cu nume autentic românesc — ALUN — pe care hărțile nu îl înregistrează mai niciodată. De fapt, aici este unul din țărnișii marmurei noastre românești, material prețios în care, alături de pietrele stau umbrele încremenite de așteptare ale unor viitoare satul, porțel sau coloane de susținere. O oamă vîrșă de deal născută din cine știe ce mari alchimii cosmice, dă la iveală marmura, necunoscută pînă nu de mult, cînd moșierul Roja a pus de s-au pus aici primele stînci. Acum, o carieră la începuturile ei de organizare, desface muntele din încheieturile lui, dînd, în felul acesta, alt impuls vieții locuitorilor din Alun.

Restrîns — satul e o matcă de lumină. Marmura și lemnul s-au îngemănat dînd la iveală case de un original specific. Peste zemele solide din bolovani lucii, străpnuși de vîinșoare încremenite în culori naturale s-au ridicat pereți de cărămidă roșie, pe care s-au aplicat desene și flori din cioburi de piatră și ogîndă spartă. Pentru casele de locuit nu se fac pereți din marmură — fiind prea rece — dar, oricît de paradoxal ar părea, grajdurile și clădirile-anexă sînt construite din bolovani de marmură cioplită. Intrînd în ograda unui localnic te impresionează frumusețea soclurilor îngrijite, a inspiratelor ancadramente la ferestre, a ordvoarelor finale cu stîlpi și bolți de piatră cioplită, precum și utilizarea lemnului ca element de decorație, te impresionează curățenia desăvîrșită, aerul bun și priceperea cu care și-a ordonat întreaga gospodărie. Ultele sînt acoperite cu „clanturi” (cioburi) de marmură și, intrucît căile de acces către satele învecinate sînt deseori de dificile, ele vor fi pavate cu lespezi din deșeurile carierei. Cu totul și cu totul din

marmură, pînă la furcile clopotelor, în mijlocul satului se înalță biserica nouă, de o frumusețe aproape ireală, echilibrînd fasturile, ornamente, cupole.

O noapte la Alun, e o noapte de marmură. Reflexele albe ale pietrei trezesc senzații puternice de veșnicitate cu veșnicia. Oricum, nu te poți desprîți de aceste locuri, pînă nu pui în buzunar cîteva cioburi colorate de marmură, ca simbol al trăinicieii, al duratei, al frumuseții viitorului.

Fiindcă pe izvoarele încremenite ale lespezilor de marmură descifrezi, ca în palmă, liniile drumului, pe care ei, pădurenii acestor marmorene țărnișii, și le deschid, ieșind pe poarta satului, trecînd prin pădurile munților, arunci peste umăr cioburile fine de marmură, tocmai ca în poveste, să poți găsi calea înapoi, spre Alun, către reflexele lui de lumină care te cheamă de ori unde te-ai afla.

CUM AȚI DEVENIT ORAȘ ?

În multe locuri din țară, dar mai ales în Ardeal, sînt sate pe care, pentru mărimea lor, pentru disponerea severă-stradală a caselor, pereților și gardurilor, prin simetria perfectă a secțiilor culturale-administrative, prin multitudinea firmelor înălțate repentină atenția ca vitrele lor ordonate, le declari — tu însuși trecător — înclintat, oraș.

Vaiul Mare, Tîlceni, Podul Loabei, Tg. Cărbonești — sînt orașe noi, care astăzi transcriu ca mășurile pe harta patriei noastre dreptul de afirmare la o nouă nomenclatură civică. Așadar, cum ați devenit oraș ? Printr-o îndelungată și neîntreruptă sistematizare, printr-o planificare a dezvoltării rețelei meșteșugărești și a centrelor de prelucrare a produselor locale, printr-o devotată contribuție individuală pe măsura puterilor materiale fizice și spirituale la conturarea obiectivelor și indicatorilor prezvenți, printr-o superioară exigență față de noi înșine și față de alții și printr-o serie de corective făcute organic neslîndu-d-o, și acomodînd-o tradiției centrelor moderne.

Mai fîntii de toate, e necesar un pivot industrial în jurul căruia să graviteze celelalte centre ale viitoarelor dezvoltări. Filiașul se va impune printr-un mare combinat de industrializare a lemnului. Secarcea printr-un centru modern de vinificație. Băilești printr-un combinat de nutrețuri și îngrijare de porcine ș.a.m.d. În felul acesta, se va rezolva și problema dizlocării populației spre centrele mari, urbane — excedentului forței de muncă oferindu-i-se posibilități de muncă, putînd fi activizată în ramurile unei industrii locale. Călătorînd cîndva spre Huneadoara, un tînar din Sîmănești — Huși, îmi povestește că peste 200 de tîneri din satul lui s-au angajat la combinatul siderurgic, rotînd aici alte sate. În fiecare mare oraș industrial, de fapt, sînt cartiere întregi constituite dintr-un „import” masiv de populație de la sate. Acest fapt constituie un proces logic de echilibrare între sat și oraș, dar nu trebuie să se uite că, în mediul rural, pămîntul reprezintă principalul mijloc de producție — și acest fapt are ca o primă consecință caracterul sezonier al

muncii. De aceea, în viitor se vor dezvolta activități economice de producere și prelucrare a produselor agricole, meșteșuguri și producții de artizanat, creîndu-se astfel baza stabilității populației. Dezvoltînd astfel de industrie, densitatea va crește, și o dată cu ea și puterea economică a centrelor locale.

Dovadă că astfel destinul omului depinde numai de el, analizînd condițiile istorice, acomodîndu-le, depășindu-le și, totodată, creîndu-le. Așadar, cum ați devenit oraș ? Întrebarea în sine tulbură, salturile istoriei nefînd sesizate la o privire superficială trecută peste contururile acestor orașe tinere, care debutază în concertul marii centrii urbane industriale, a țării noastre.

Am devenit oraș printr-o puternică ancorare în viitor, printr-un efort colectiv de instruire a disciplinei muncii planificate, a raționalizării eforturilor, prin dilatarea orei de muncă, prin concentrarea orei de odihnă. Am devenit oraș dintr-o chemare supremă de a afirma virtuțile mari ale neamului care înobilizează acest timp de aur.

AUTOGRAFE ALE SECOLULUI

Marile civilizații ale omenirii întotdeauna au lăsat semnele lor durabile în timp.

Mai ales acum, civilizația noastră socialistă, născută din ordine, planificare, cercetare și muncă colectivă raționalizată, impune timpului ritmurile sale impetuoase, materializate în puternice centre urbane, industriale, culturale, științifice. Semnele unui imens efort constructiv vor fi „citate” direct de viitoarele generații, semnele acestea constituînd auto-grafele secolului nostru în marea carte a istoriei.

Satul adaugă prin stadiul său actual, dar mai ales prin perspectivele sale, jaloane precise după care se trasează linia evoluției sale viitoare. La geografia interioară a satului de astăzi, de la an la an se adaugă „relieful” constînd în dispensare, case de nașteri, băi publice, case ale agromonului, ridicate din fondul de cheltuieli și credite rambursabile ale statului precum și din autoimpunerii — ele fiind o cerință imediată a vieții rurale. În viitorii ani se va crea o vastă rețea sanitară constînd, pe lângă baza existentă în dispensare, spitale-complexe pe grupe de comune, înzestrate cu paratură și personal medical calificat. Alături de unitățile economice ale satului —

centrele gravitaționale ale vieții lui — noile instituții și amenajări, roade ale opereii de sistematizare, vor crea un adevărat perimetru al noului, în perpetuă dezvoltare și consolidare. În felul acesta, comunele patriei vor deveni — așa cum stă scris în cartea marilor directive ale Congresului al IX-lea și Conferinței Naționale a P.C.R. — centre puternice de viață materială și spirituală, capabile să fructifice plener resursele naturale și umane, să asigure o viață prosperă, înălțînd mereu denumita omului.

Acest om, el însuși, se schimbă. Alături de tradiționalele cuvinte care compun vocabularul țăranișii, astăzi, în fondul permanent de cuvinte, intră un mare număr de termeni tehnici — ei fînd fiind o ilustrare completă a direcțiilor de dezvoltare a satului contemporan. Noile profesii, pe care mai ales tinerii le îmbrățișează, nasc și la sate convertirea formulei de „țărăn” în muncitor agricol, procesul de industrializare al agriculturii punîndu-i amprenta sa definitivă pe noile rosturi ale satului.

Dar cîte alte lucruri nu s-ar putea spune despre modificările survenite în viața acestui om ! Reglementată prin hotărîrile de partid, pensionarea bătrînilor din mediul rural, de pildă, constituie, alături de attea alte măsuri, încă o dovadă vie a grijii permanente a statului socialist pentru ridicarea continuă a nivelului de viață al satului românesc. Astfel, la ritmul de construcție, de dezvoltare economică, de dotări social-culturale, de organizare adecvată a vieții rurale, se sincronizează paralel, ritmurile delicate, sensibile ale transformărilor de conștiință ale țăranișii,

alt de brutal traumatizată în decursul secolelor trecute de întinerire și mizeriei.

Astăzi, țăranișii muncitor a reîntrat în drepturile pe care acest pămînt îi le dăruie dintotdeauna, dar pe care alții i le smulseseră. Noi lucrăm cu anul 2000, îmi spuse meditativ arhitectul. De fapt, toată suflarea României lucrează cu viitorul. Satul contemporan se află la confluența a două civilizații și procesul lui de adaptare e fără precedent. Tot ceea ce asimilează astăzi satul, trebuie să fie verificat, încadrat într-o acțiune culturală complexă, răspunzînd unor factori de convenabilitate, concordanță și ordine, deoarece frumosul presupune și ordine (ordinea însăși avînd un caracter de continuitate).

Preluăm tradiția care a dat naștere acestor comori arhitecturale ale satului românesc în sensul spiritului care a determinat-o, altfel nu mai e vorba de o tradiție sinceră, ci de o copie vulgarizatoare care omite elementele valoroase.

Făcînd din tradiție un act de cultură și nu o reproducere mecanică, îngăduim satului românesc contemporan să-și dezvolte mai departe stilurile sale sincronizate cu celelalte repere valorice ale ființei noastre naționale.

Nu mai așa, fiecare dintre noi, are dreptul să-și considere talentul, munca, dragostea, visurile — toate la un loc — un pașaport sigur pentru anul 2000.

Locuință nouă din comuna Lelești, județul Gorj: arhitectura tradițională este adaptată unei linii noi, de o eleganță modernă

• In perioada 1966-1970, nivelul veniturilor reale a țărănișii va spori cu circa 20 la sută.
• Cheltuielile alocate din fondul social-cultural se vor ridica, în 1970, peste 5 000 lei pe cap de familie din satele țării.
• In satele noastre, muncesc, în prezent, peste 270 specialiști agricoli, peste 10 000 învățători și profesori, peste 6 000 medici.

CĂRȚII ALTE PATRIȘII

(Urmasor din pag. 1)

ral nu are coinsă, de aceea predominant notele slabe sau cele la limită. Răspunde la chemările școlii. Este respectuos".

A.C. (despre sine) "... brunet, ochii negri, am doi dinți lipsă din față. Sunt un băiat vesel și liniștit".

(Despre A.C.) — D.E. (f). "In general școlul lui este obținerea notei 5"; A.V. (b.) "Deși nu obține rezultate prea bune se observă la el dorința de a se ridica mai sus de mediocritate. Este un băiat foarte simpatic, un foarte bun prieten pentru toți colegii; totdeauna poți găsi în el un sprijin. B.D. (f). "Este un foarte încă neformat sau dacă este format cit de puțin, a suferit influență destul de negativă pentru a-l transforma; are în schimb un fond bun pe care însă nu-l folosește cum trebuie". H.A. (b) — Cam superficial, dar hăit bun... etc". R.R. (b) "Mereu vesel și amator de distracții. Poate că se preocupă într-o mică măsură de carte".

Al doilea caz: "H.A. este inteligent, cult, politicos. Apreciază de profesori și colegi. Are o concepție sănătoasă despre viață". H.A. (despre sine) "Imi place să știu totul și caut să știu totul; dar în ultimul timp, intenționând să dau examenul de admitere la Arhitectură, unde creau să intru, mă preocup intens de desen. Cunoșc părerea celorlalți despre

cere s-o ascult..." B.E. "...firo moale la prima vedere, probabil și din cauza fiziionomiei, neglijență".

Rezumind, aflăm din desfășurarea anchetei două categorii de subiecți ce se încadrează în serii tipologice distincte: a) elevului cu aptitudini, interesat de studiu și a celui mai puțin școlar, indiferent la obligațiile școlare, și a) certitudinile: opoziția calității a fiicării eleu se măsoară, înainte de toate, după calitatea atitudinii personale față de îndatorirea fundamentală — aceea de a învăța și apoi după modul de manifestare în raporturile de colegialitate.

EFFECTELE INDIFERENȚEI

Sondajul de opinie "descoperă" în corizaeta aspectelor între aceste altele, și pe acela al indifeerenței față de viața extrascolară a celor mai mulți dintre subiecți. Limitându-se la relații stricte școlare, eleu a celorlalte clase școlii, cu excepțiile de rigoare, este de puțin despre colegii lor; accentul cade pe latura pur spirituală, și exclusiv, funcție de calitatea a ceea ce stabilesc "simpatici", prietenii etc. Climatul sincerității și, implicit, cadrul sentimentului colectivului, are astfel de suferință. Se poate face oare abstracte de faptul că la configurarea fiziionomiei personalității adolescenților concuă o sumă de factori ținu o legătură permanentă și solidă în mediul școlar? Insușită ecar

CLIMATUL SINCERITĂȚII

mine: coleg bun, prieten de încredere (cei cu care sînt prieteni, nu sînt prost (dimpotrivă, zic unii) lipsit de vanitate, original, născut în ochii unora, extrem de serios pentru alții, entuziasmat, optimist... (Despre H.A.) C.M. (f). "Imi admir toată sinceritatea, firea deschisă, săritorie. E puțin romantic, ori poate trece de la romantism la realism; și plac lucrurile clare"; R.R. (b) "Social și serios. Incălză foarte bine și se preocupă de tot ce face".

Al treilea caz: "G.C. este o elevă puțin inteligentă, nestăruitoare în muncă, încaz înegal. O preocupă moda, distracțiile". (Despre sine G.C. evită să vorbească: să nu se cunoască oare îndeajuns de bine?) Despre G.C. depun mărturie însă colegii: D.E. (b) "Nu pot spune nimic, deoarece intra-adevăr nu știu nimic despre ea. Dacă n-ar exista metoda ascultării, cred că nu s-ar observa prezența sau absența ei în clasă"; B.D. (f) "Simpatice și prietenoasă: ca elevă și colegă se remarcă printr-un aer de superficialitate, cu simțul artistic dezvoltat"; R.R. (b) "...încază totdeauna bine și n-ăs putea să-i dividă preferințele spre ureo disprețului căci nu le-am constatat...".

În fine: "U.E. este inteligentă, ambițioasă, egoistă. Muncește cu stăruință permanentă și obține rezultate foarte bune la toate obiectele. Citește mult în afară de bibliografia recomandată în școală și deține o frumoasă cultură". Adoptînd politica stricteții, U.E. s-a scuzat că nu știe "ce să spună", refuzînd să răspundă la anchetă. Pe seama căreia din trăsăturile de mai sus să punem această atitudine? Cuvîntul colegilor: H.A. (laonic) "egocentrică (sic)!", ambițioasă"; — prietenul său N.M. (b) "un om deosebit de muncitor, de conștiincios. (...) În balanță, calitățile sale cîntăresc mult mai mult decît micile defecte pe care, ca orice om, le are. Manifestă interes pentru tot ce e frumos, pentru arte în general"; C.M. — "inteligentă, cultă"; R.R. "...capabilă și inteligentă... Cînd descrie ceea la rămăniță sau la franceză își face plă-

alesă — normale am rime — vor lareie de caracter etabile în cel cîteva ceasuri de "conversație" diurnă reflectă într-o măsură mică preocupările de educație în contextul procesului de instruire generală; ele sînt expresii sanțiozitate, coeziune, o simțiozitate, a deprinderilor de învățare în mediul școlar. Familia și strada acționează în direcția educării comportamentale în apăsător timp extracurricular (la afara programului școlar) și în direcția pătrunderii de ele — în viața școlară, în direcția libertății altor acțiuni de recreativitate. Ideal er fi ca între faușdul spiritual și cel etc și există corespondențe, un echilibru deplin, înză natura umană, în contextul prețiozitate, rezervă surprize peste surprize. Dacă este, așadar, firea cu un caracter să fie alcătuit din N. independență, cu temperamente și capacitate intelectuală deosebite, amănunțarea și conștientizarea a acestor în un număr comun a dispozițiilor morale personale cu sens pozitiv și prin reacționarea, conștientizarea, extirparea pălpilor caduce, ciclate. Neglijență sau ecitind să se intereseze de viața particulară a colegilor, elevii nu vor avea posibilitatea să cunoască adevăratele motive ale comportamentului de ansamblu a acestora, a proprietății între ei. Desigur, în du-se mai mult în direcția prezentei fizice în contextul aceluiași precizării".

...Proiectele imediat, mărturisite, ale clasei a XII — sînt pregătirea bacalaureatului și — în funcție de opțiuni — a examenelor de admitere la facultate, în școli tehnice etc. Proiectele 1969 se ca integra în silu zecile de locuri de activitate, în care răspunderile personale apăsate, dar climatul sincerității rămîne același prerogativ intelectual și creativității. Amintirile dinușce peste vreme: foșii colegi deșin "cunoștințe mai vechi". De febul cum a funcționat spiritul de colectivitate în anii aceluiași școlii, depinde tensiunea amintirilor.

SATIURĂUIMOR

— Imi dați voie să mai trag un bilet?

ANTOLOGIA RĂSULUI

Mămică, veni ca doctorul să-mi dea numele mamei-mame. — Dar de ce? — Pentru că în momentul în care tu ești o grupă pe la noi. — Bine, înainte, cum ai sport tatal a-ta? — Cădăi, eu am o grupă alături de tatal a-ta. — Sergentul, citiți un regulament de ordine pe la noi. — Nu știți că în termenii săi staționarii sînt? — E da, dar am autorizație cereală a primarului.

— Ei bine, atunci de ce nu mă-o amăni? — Căci eu: E bun, ambele sunt? — Vindeți-mi: Eu o găsesc pentru tatal a-ta, dar tu o să-ți condiție, o-o țineți de amăniată. — Doi lupi au fost arestați și după poliție. Comisarul îi interogase: — Unde domiciliuți tu? — N-am nici un domiciliu. — Dar tu, mă. — Pește dracu de domiciliu!

JOCURI

ORIZONTAL: 1) Mier de toamnă — Vas gal 2) Vremea culorilor — Pus la murat 3) Bimă la cîntec! — Paste... de sezon. 4) Frikitură — Bun de legat. 5) La învalul rîului! — Zăpadă artificială — Aici (pop.) 6) Suferă artificial — Bădici doborîși. 7) Neștergător — Manta de vremea vrea. 8) Oraș în Japonia! — Apă nu gheață (gl.) — Tele! 9) Volei de pădur — Memoriile tramvai. 10) A fi... la poart — De vîș mare.

VERTICAL: 1) Vin vechi — O gară de vin. 2) Si se duc ca chipele. 3) Securidă anole. — Neam germanic 3) Început și sfîrșit de toamnă! — Sîrui. 4) Hamă săpre sfîrșitul sezonului. — și de sezon, pentru femei. 5) În toamnă! — Nu duce lipsă — Con gol! 6) Pui de leu — Cîntecul recoltei. 7) Fost-au cită înrăni și țără — Nicu Petrescu. 8) Amurg de toamnă — Asta se-avîrșite. 9) Îți întoarce vorba — Un fel de lapte... de pasăre. 10) Unealtă agricolă — Una, alta! 11) Teritoriul ale lui Bacchus — Cîntec din bătrîni. 12) Tăria coniacului — Loc de plimbare pentru... frunze.

AGEAMIESCU cronicar sportiv

A încercat Agiamiescu multe meserii în viața lui, dar fie că nu s-a fost înțeles, fie că nu a avut succes sau s-a avut succes, a trebuit să renunțe rînd pe rînd la toate. Nu știu de unde s-a născut ideea, probabil de la faptul că totuși lumea se pricepe la fotbal, dar s-a hotărît să se facă cronica sportivă, mai exact cronicar de fotbal. Probabil știind că eu, în frunză copilărie băiețuș o minge de cârpă pe mansonul de lângă căleu levat, dar, fiind conștient de faptul că fotbalul, mereu regret să-l citez o cronica care era în același timp și proba de lucru la școala angajată să se scrie și sport a unei redacții.

Am citit-o și, cum nu creau să am un ultim cuvînt, o rețin în întregime. Tîtul este: "Fotbalul se joacă cu cap, trunchi și membrele inferioare". Iată textul: "Încă din cele mai cecid timpuri, omului sau practic fotbalul. La începutul începutului probabil mîngea era confecționată din piatră; altfel nu se explică de unde se trage denumirea de epoca de piatră. Deci așa a apărut fotbalismul. Înainte, mai exact în anul 12 după Hristos, fotbalul se juca și cu mina. De aici au derivat și celelalte produse extrase din fotbal: handbal, baschet, celei și jocul acela cu balon ocal în formă de ou de curc. Ați nu mai ai voie să pui mina căci arbitral, sau cacialerul flautului, cum i se mai spune — te condamnă, mai frate, imediat cu un hent. Și dacă e la centrul terenului mai treacă, meargă, dar dacă e lângă poarta ta ai încercat-o; în acest caz e hent ceru care poate fi ratat sau transformat, adică obiectul sau balonul intră în play și o-gudiu se trece peste bara verticală la cîteva centimetri ori la cîteva metri. După această scurtă introducere în lumea fotbalului să trecem la oile noastre, adică la ierice cei 22 de jucători plus cei trei arbitri, dar aceasta e o vechi creație populară. Tribunalele multicolore par cerzi, albastre, albe și pure. Tălăngile, goarneau au intrat în funcțiune, păcat că nu sînt și petarde, ar fi draguș cu bubui-

Primele 45 de minute, albit au fost peste vîșinii apoi, celelalte 45 de minute, vîșinii i-au presat pe albi de aceea impresia că sînt niște semințe de floarea-soarelui din care vrei să scoți ulei: ulei din acela infundat cu 12,50 let kg.

Totul a fost însă aproape marș pînă în minutul 89 și jumătate cînd ala cu 2 pe spate ia mingea pe cont propriu — probabil el semnase pentru ea la magazie — și pornește pe extremis. Unul din alilții îi pune piedică neobrăzată și doi cade jos. Totuși, se școlă și trimite o minge cu boltă, ah, zămadă ce boltă frumoasă, mai frumoasă ca aceea a cramei din Brașov, iar un altul tot de-ai lor gîtează un luț formidabil și mingea se odihnește în colțul de sus, din dreapta, al porții apărată de portar.

Acesta ar fi pe scurt filmul meciului. Se cuvînt cîteva aprecieri. Nu am căzut fotbal. Nici așa nici dilalți nu cunosc meserie. Dacă ar fi fost Gargariunea, Piele sau Die Ștefana era cu totul altceva.

Sînt curios ce vor spune ceilalți conștrați în cronicile lor de mine".

I-am explicat amicalu că așa a-berație nu poate scrie nici un copil din clasa I, și în concluzie că nu ar fi rău să meargă să se angajeze la spații verzi mai ales că în locul coaselor au niște foarfece mecanice pentru tăiat iarba.

Mi-a trîntit ușa în nas, nu înainte de a-mi spune că mă pricepe el și cîntec din solz de broască.

P. S. Ieri am primit o vedere din Patagonia de nord. Era de la Agiamiescu care îmi scria: "Sînt aici pentru a face cronică meciului dintre Tigrii din Arizona și Spărgătorii de dinți din California. Tu ai mai încazăt ceea fotbal sau tot așa novice ești?"

Venea adesea sub terasă și striga cu foșă puterea așa cum strigă într-o pădure: — Mișuleee!

S-a întimplat apoi să-l înțînese într-o pădure. Stătea lângă o stîncă, rezemat de ea și îi făcea semn cu mina prietenului său: "Urcă, urcă mai repede!".

VASILE BĂRAN

RESPECT

— De ce nu strigi? I-am întrebat. Aici e de tine. Strigă. frățioare, aici nu te oprește nimeni, nu sîntem în cartier!

— O nu, mi-a răspuns el mai mult în șoaptă, nu pot să fac așa ca asta. Nu vreau să tulbur liniștea copacilor.

ZICALĂ

Vorbeau de lup, și lupul la ușa. Trăgea cu urechea și îi venea să urle.

"Vă-nvăț eu minte!" scrie-ni lupul din colți și se duce de-a dreptul la leu și îl spuse tot ce avea în creier:

— I-am auzit pe niște le-puri umblînd cu scriboșenii la adresa Măriei tale!

— Iepuri? se miră leul.

MIEZ DE TOAMNĂ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

TOMA MICHINICI

GH. NEAGU

Conștrații noi în Băci

(Urmasor din pag. 1)

șivitatea celorlalți cu un cuvînt de acuză, cu o stare de plină de caudare. Se sînt refuzați. Inutilii, greoi în tururea de cuvinte usurate, plutește printre înșii deplăse și se lasă călcați în picioare de către adolescenții ce ered că viața le dă-torează lor totul.

Sînt, de fapt, părinții noștri, frașii noștri mai mari, înțirșiți în viață, cîrind măcar să fie ignorați, nu batjo-

Bătrînii

cerii. Ei se bucură secret de tinerețea celorlalți, dar doresc să nu fie strivii de dispreț de nepăsare, de scriboasele bancuri cu "te caută moartea pe acasă" și așa mai departe.

Am văzut bătrîne doamne cerind locul tinerilor, intiminate cu o surzenie definitivă, plină de ifoșe și dări din umeri. Unii bolnavi au fost asezați în brațele celor nepăsători, după penibile țigărele și mi-au roșii urechile să aud cuvîntele de răspuns de o ne-maipomenită grosolanție.

Educația publică este o chestiune care ne privește, la urma urmelor, pe toți și, mi se pare că nu putem să rămînem indiferenți la acțiunile responsabile. Nu sînt pentru înfrîntarea de brigăzi pentru apărarea moralei publice, care ar fi mult mai potrivite în alte cazuri, dar parcă acțiunile individuale de curaj s-ar cere, acolo unde sfidărele fac să ni se urce singele în obraji.

Săptămîna viitoare pe ecrane

COLUMNA

O producție a studioului cinematografic Bucureștii.

SCENARIUL: Titus Popovici. DECORURI: Liviu Popa. MONTAJUL: Dragoș Vitcovski.

REGIA: Mircea Drăgan. veanu. COSTUME: Ileana Oroș.

MUZICA: Theodor Grișu. SUNETUL: A. Salamanian.

Imagina: Nicu Stan

— Secret profesional, domnule W. Dar, dacă îți să afli cu tot dinadinsul, îți spunem: ai fost reperat încă de la venirea în țară.

— Dar prietenul său, „turistul”, a mai venit?

— Da! Aceasta este, însă, o „altă fiilă”.

— Deci, vom continua însemnările.

PETRE HLADEH-BUCOVINEANU

DIN INSEMNAȚILE UNUI OFIȚER DE SECURITATE

Calm, cu vocea-l domoală, punînd accent pe unele expresii „tehnice” care sînt de meserie, căreia i-a dedicat peste douăzeci de ani din viață, colonelul de securitate Dumitru Horia povestește. Are în față un jurnal de însemnări pe care-l știe pe dinafară dar, fire metodică, și i-a luat „pentru orice eventualitate”, ca ghid.

Să-ncepem cu însemnările din primele zile — propune ofițerul, și noi acceptăm.

...O dimineață cetoasă de toamnă. Horia nici nu-si dădu seama cînd se risipi noaptea nopții. Razele soarelui îl prînsă încă alieat peste maldărele de hîrtie ale unui dosar voluminos. Gîndire, printr-un efort de gîndire, să stabilizească o nouă ipoteză a planului pe care-l concepea, cînd, în birou, se prezentă locotenentul Ion Sandu.

— Tovarăș colonel, cu cîteva minute în urmă au fost interceptate, prin radio, cîteva semnale ciudate.

— N-ati reușit să prîndei textul?

— Ba da, raportarea locotenentului: „R — 2 centru, poliana — bloc”.

— Aparatele goniometrice intrară în acțiune. Două probleme trebuiau rezolvate cu maximă rapiditate: repararea postului emițător și fi-

o femeie. Înaltă, vreltă la trase frumoasă și destul de cîndă — sau așa i se păru portarului.

— Chemată urgent pe fratele meu — poroncî sever Helga Vernescu și portarul, leas prin surprindere, se conformă.

Inginerul George Vernescu, proaspăt absolvent al Institutului Politehnic, reparti-

albicioasă, nedefinită. În unul din compartimente, un grup de călători, printre care și unul ce-și declara calitatea de inginer, discutau vrute și nevrute. În apropierea unei halte, „inginerul” se ridică plictisit, deschizînd geamul. Își scoase cu mult tact o țigară și, apoi, încet bricheta. Trei scăpărături se auziră în tot

zată de curînd în uzină, primii vestea cu destulă rezervă și mirat.

Asemănarea de nume l-a făcut pe portar să-i comunique simplu: „Vă caută sora sau, poate, sora”. Inginerul își aduse repede amînte de Helga. Dar nu credea să fie ea. A fost o idilă în tinerețe, care s-a consumat.

— Ce m-a mirat la această neașteptată vizitatoare, relata mai tîrziu inginerul, au fost întrebările ei insistente, strecurate cu destulă abilitate despre profilul fizic, despre capacitatea de producție a unor secții. Două zile s-a tot invîrșit pe aici, declarîndu-mi că a revenit la mine — „pentru că mă tubeste, pentru că nu poate trăi fără mine”. Relatarea inginerului G. Vernescu ne-a „atenționat”, și-am adîncit verificările, preciză Horia.

— Domnul W n-avea de unde să știe că noi i-am voalat filmul. Deși eram siguri că nu va putea ieși cu el din țară și nici nu-l va putea transmite, am luat,

xarea coordonatelor în care se află.

Acțiunile care trebuiau să se desfășoare pe mai multe planuri — recepție, coordonare, descifrare și interpretarea corectă a textului — urmau a fi dirijate concomitent. Echipelile mobile încercară să strîngă cerul din ce în ce mai mult. Mesajul cifrat începu să se repete din oră în oră.

Becul roșu de pe masa de comandă a lui Horia se aprinse. Gîndurile fură intrerupte de cîteva impulsuri și apoi în difuzor o voce scarse liniștea din încîșper.

— Evrica! Am descompus directia precisă și aproximativ locul. Trece pe recepție!

— Aici! „Gornul”! Aici „Gornul”! Dați coordonatele! Treceți pe emisie!

— Aici! „Pestera”! Notați coordonatele...

...În acea zi de simbătă, la poarta uzinei cu profil special din orașul „G”, se opri

...Trenul accelerat gonia în noaptea, lășind deasupra sa, undeva în urmă, o diră

AGENDA

TELEGRAMĂ

NORODOM SIANUK, șeful statului Cambodgia, a trimis o telegramă tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, în care se spune:

Am fost foarte mișcat de felicitările și urările pe care Excelența Voastră a binevoit să mi le adreseze cu ocazia sărbătorii noastre naționale, pentru care vă exprim sincerele mele mulțumiri.

La rândul meu, vă transmit cele mai calde urări de fericire personală, pentru prosperitatea României și a poporului român, pentru o continuă întărire a legăturilor de prietenie între țările noastre.

PLECAREA TOVARĂȘULUI LEONTE RĂUTU LA CEL DE AL XIX-LEA CONGRES AL P. C. DIN BELGIA

Vineri a plecat la Bruxelles tovarășul Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, pentru a participa la cel de-al XIX-lea Congres al Partidului Comunist din Belgia.

La plecarea, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți tovarășii Vasile Vilcu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Manea Mănescu, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass și Ion Teoreanu, șefi de secție la C.C. al P.C.R., activiști de partid.

(Agerpres)

Manifestări cu prilejul semicentenarului Unirii Transilvaniei cu România

În cadrul manifestărilor prilejuate de semicentenarul Unirii Transilvaniei cu România, la Reghin s-a deschis vineri o expoziție dedicată acestui eveniment. Expoziția cuprinde un mare număr de documente originale, fotografii, grafice și alte materiale oglindind o serie de acțiuni desfășurate în această parte a țării în favoarea unirii Transilvaniei cu România.

Vineri, a avut loc la Brașov un simpozion consacrat semicentenarului Unirii Transilvaniei cu România, organizat de Filiala din Brașov a Uniunii Ziaristilor. Cu acest prilej, au fost prezentate comunicările:

Vineri a plecat spre Cairo o delegație guvernamentală condusă de Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, care, la invitația guvernului R.A.U., va participa la lucrările celei de-a IV-a sesiuni a Comisiei guvernamentale mixte româno-egiptene și va semna protocolul și listele de mărțuri privind schimbul comercial dintre cele două țări pe anul 1969.

Delegația română va pleca apoi la Aman, la invitația guvernului iordanian, în legătură cu semnarea unor acorduri economice dintre România și Iordania.

O delegație a Institutului Unificat de Cercetări nucleare Dubna, condusă de acad. N. N. Bogoliubov, directorul institutului, a vizitat în cursul zilelor de 12-14 noiembrie a.c. Institutul de Fizică Atomică București și s-a întâlnit cu reprezentanți ai Comitetului de energie nucleară și Consiliului național de cercetări științifice cu care a avut un schimb de păreri asupra problemelor de interes comun privind dezvoltarea colaborării cercetării științifice.

(Agerpres)

SPORT

PE SCURT • PE SCURT

HANDBAL „CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI”

În sala sporturilor de la Floreasca a continuat, ieri, competiția internațională de handbal masculin pentru „Cupa orașului București”. Echipa României a obținut o aplaudată victorie cu scorul de 17-11 (8-4) în fața reprezentativei Ungariei. Iugoslavia a învins cu 22-16 (14-8) echipa de tineret a României, iar R. S. S. Gruzina a întrecut cu 22-21 (12-11) echipa Spaniei. Astăzi, de la ora 17, are loc meciul restant România — R. S. S. Gruzina.

CAMPIONATUL REPUBLICAN DE HOCEI PE GHEAȚĂ

Ieri, la patinoarul artificial din Capitală au continuat meciurile din cadrul campionatului republican de hochei pe gheață. Echipa Agronomia Cluj a învins cu severul scor de 7-0 (2-0, 3-0, 2-0) echipa Institutului

PRONOSTICUL NOSTRU PENTRU CONCURSUL PRONOSPORT NR. 46

Etapa din 17 noiembrie 1968

1. Farul — U.T. Arad	2
2. „U” Craiova — Progresul	1
3. Dinamo București	1
4. A.S.A. Tg. Mureș — Crișul	1
5. „U” Cluj — Jiul	1
6. Atalanta — Bologna X	
7. Fiorentina	1
8. Sampdoria	1
9. Milan — Lanerosi	1
10. Napoli — Palermo	2
11. Pisa — Internazionale	2
12. Roma — Cagliari	1
13. Torino — Juventus X	
14. Varese — Verona	1

CUM VEDEȚI ECHIPA NAȚIONALĂ DE FOTBAL ?

ANCHETA NOASTRĂ

- REZULTATELE SONDAJULUI DE OPINIE PRINTRE CITITORII „SCINTEII TINERETULUI”.
- 5 000 DE PĂRERI COINCID, APROAPE MATEMATIC CU FORMULA DE ECHIPĂ CARE A REALIZAT REZULTATUL EGAL CU CAMPIONII MONDIALI.
- ION IONESCU ȘI NELU NUNWEILLER SINT SOLICITAȚI ÎN COMPONENTA NAȚIONALEI PENTRU MECIUL CU ELVEȚIA.
- NUMEROȘI PARTICIPANȚI PROPUN ÎN LOTUL DE PERSPECTIVĂ FOTBALIȘTI... FOSTE SPERANȚE ? !..

Ass cum am promis la publicarea anunțului anchetei, oferim astăzi cititorilor rezultatele sondajului de opinie printre cititorii ziarului nostru, cu privire la alcătuirea echipei naționale care să ne reprezinte în meciul din 23 noiembrie a.c. cu echipa similară a Elveției din preliminariile campionatului mondial. Am primit la redacție de la pasionații fotbalului peste 5 000 DE RĂSPUNSURI la ancheta noastră și nu putem să nu înțelegem că scriitorii în care participanții justificau cu argumente „tari” opțiunile lor pentru anumite fotbalști. Prima remarcă pe

care am făcut-o este aceasta: aproape toți participanții, impresionați probabil de jocul bun pe care l-a făcut reprezentativa noastră în compania campionilor lumii, indică, cu mică corectură, formați standard din acest meci. Deci: GORNEA, SĂTMĂREANU, DINU, BARBU, MOCANU, GHERGHELI, PETESCU, PIRĂCALAB, DUMITRACHE, DOBRIN, LUCESCU. Acest „unsprezece” a înfruntat sufragiile votului public. Se apropie mult ca număr de voturi apoi DOMIDE, NĂSTURESCU, RADU NUNWEILLER și CRĂNICĂNTU. La o distanță oarecare, se mai înscriu, pe

acest subiectivism și lista celor 30 de „speranțe” s-a conturat, după opinia celor care și-au făcut din prezența în tribunele arenelor sportive o pasiune statornică, astfel: GORNEA, COMAN, DINU, NUNWEILLER IV, DUMITRACHE, LUCESCU, TĂTĂRU II, DOMIDE, DUMITRU, BOC, OPREA, ANCA, MUSTEȚEA, BROȘOVȘCHI, ȘCHIOFU, R. IONESCU, DIN-CUȚĂ, ENE DANIEL, STOICESCUL II, ȘOFTEAREANU, ANGELESCU, VIGU, ȚĂRĂLUNGĂ, ANTONESCU, MOȚ, AXENTE, UIFĂLEANU, POPA („U” Craiova), NICULESCU („U” Craiova) IORDĂNESCU. Desigur, o asemenea listă, poate suferi modificări de la un sezon fotbalistic la altul. Cei chemați să facă cercetările de rigoare sînt antrenorii înșiși care, în chip firesc, vor opta pentru unul sau altul, în funcție de valoarea individuală, într-o permanentă ascensiune, și de forma sportivă în întimplătoare, ocazională, ci de durată.

V. CĂBULEA

AGENDA

Azi apare suplimentul „Scinteia”

— Printre cei 100 000: Trei generații reconstituia filmul marului plebiscit al victoriei naționale de la 1 decembrie 1918. — România în era civilizației industriale. — Virșia: avantaj sau obstacol? Există „un optim” al fiecărei vîrste? Dar secretul încreșterii eterneli? — Pregătiți-vă pentru turismul submarin! — vă sfătuiește comandantul avionului Jean Yves Cousteau. — Cum va arăta omul viitorului? — Explazia informațiilor — o explozie surdă care zguduie lumea. — Ultimul pacient: Medicină. — Lumina închisă în slova veche. Monumentale scrisului în colecții românești. — Mexico '68: Timpul și Spațiul — învinșii marii înțelepturi olimpice. — Sărită, anecdote, caricaturi, teste, cuvinte încruciate. 48 de pagini bogat ilustrate. De vânzare la unitățile de difuzare a presei, la debitele O.C.L. și magazinele de cooperatie de consum.

TELEVIZIUNE

- PROGRAMUL I**
- 17.30 — Lumea copililor. O fantezie muzical-distractivă cu Brindusa Zaita-Silvestru, Iurie Darie și Mihalea Istrate. Versuri Mircea Block.
  - 18.00 — Stadion — actualitate sportivă.
  - 18.30 — Mult e dulce și frumoasă. Traditie și inovatie in limba.
  - 19.00 — Pentru tineretul scoalar. „Print și cerșetor” (II). Balet după romanul lui Mark Twain. Muzica Laurențiu Profeta.
  - 19.30 — Teledinul de seară.
  - 19.50 — Buletinul meteorologic.
  - 20.00 — Tele-enciclopedia.
  - 21.00 — Povestirea unui om interesant — reportaj filmat.
  - 21.15 — Film serial „Războiul nărilor”.
  - 22.05 — Tele-varietăți.
  - 22.45 — Program de circ.
  - 22.55 — Invitativa noastră: Cîntăreața de muzică ușoară Rika Zarat.
  - 23.30 — Teledinul de seară.
- PROGRAMUL II**
- 20.00 — Telex TV.
  - 20.05 — Divertisment muzical cu orchestra Ion Cristinoiu.
  - 20.35 — Teledinul de seară — cu Harry Langdon și Charles Chaplin.
  - 21.20 — Recitalul de simfonia seara.
  - 22.05 — Roman foliote „Forsythe Saga” (X).

7 000 Km PE BICICLETĂ !

de țară, că zău îmi vine să mă cred de-o vîrstă cu ea. — Spune cititorule, un nume de localitate ori include ochii și pune degetul pe harta țării, în orice punct, și rostește-l apoi cu voce tare; ori care ar fi acela, București, Lapova, Tirgoș, Mangalia, Curtea de Argeș, Satu Mare, Tg. Jiu, Vatra Dornei, Măcin, Obirna Lotrului, Bicăz, Sarmizegetusa, Tulcea, Alba Iulia, Miercurea Ciuc, ori care zic, din toate cele patru puncte cardinale care încornorează statornic țara, și moș Nedelcu Irimia își va vorbi despre oamenii și obiceiurile acelor locuri, despre bucurii și neplăceri, și va da nume de prieten, și va îndruma setea spre sfînta cu cea mai lîndă apă ori își va spune unde a dat nu-

plecat spre Zălu la un fecior, că nu-l văzusem cam de multșor. — Cei 1 600 km (dus și întors) l-a străbătut în zece zile — și-am mai făcut și ceva treabă pe la fi-miu, că doar nu mă dusesem în vizită.

Anul trecut a pornit-o prin țară și cum se luase la corbă cu bicicleta a uitat cînd a făcut 5 000 km. De aceea, anul acesta a hotărît să plece pregătit și organizat ca într-o expediție. A găsit o harid, și-a înlocuit itinerariul, l-a împărțit pe zile, și a străbătut, astfel, în patru luni, aproape 7 000 km (perioadă în care și-a sărbătorit și intrarea în cel de-al 70-lea an de viață, avînd în „jurnal” peste 600 de confirmări din locurile pe unde a trecut. Se mai a-

Foto: N. MOLDOVEANU

Tinerilor le place și muzica gen „beat”

Am scris aceste rânduri îndemnat de cele citite în urmă cu câteva săptămîni în articolul lui Florian Lungu „O emisiune radiofonică și cîteva probleme ale difuzării muzicii uscate”. „In plus, sînt tînăr și îmi place muzica. Îmi place muzica gen „beat” fiindcă a adus ceva nou, în conținut și formă, în modul de exprimare. Nu vreau să se creadă însă de aici că sînt un admirator fanatic al acestui gen. Îmi plac deopotrivă, jazzul precum și toate celelalte genuri de muzică, iubesc și muzica ușoară românească. Numai că muzica noastră ușoară, cu mici excepții, e într-adevăr, ușoară, monotonă și, cu mici variații, aceeași.

Discuțăm adesea despre noutățile noastre în muzică și vedem, din păcate, că acestea sînt totuși vechi și răsufiate. Încercăm, uneori, să ne amăgim și ne autoînșelăm. Ne înșelăm un premiu, ne înșelăm o minusculă mențiune cîștigată la un concurs fără prestații. Ne întrebăm, nu rareori, ce ne lipsește? Ne lipsește nou, noul adevărat, nu speculațiile pe marginea lui, noul care apare la noi și la alții și pe care, o anumită perioadă, încercăm să nu-l vedem, îl ignorăm.

La noi există cunoscători mai mult sau mai puțin competenți ai muzicii „beat”. Sînt și admiratori fanatici, din păcate, cei mai mulți, ale căror concepții se rezumă însă de obicei la un nume, la o modă. De aici provin anumite neînțelegeri și deformări chiar. Poartă și admiratorii lor de la noi. Dar nu trebuie pus totul pe seama platelor căci una este moda „beat” și alta arta „beat”.

Ar trebui, cred, să existe o revistă consacrată muzicii ușoare care să informeze, să educe multilateral gustul tinerilor. Ar trebui o mai largă preocupare din partea Radioteleviziunii și Electradiorului pentru descoperirea și lansarea promotoriilor noului în muzică.

Cu stimă, CONSTANTIN MARANGOCI str. Progresului 39 — Hațeg

Egoismul superiorului și promovarea subalternului

O amplă discuție, relatată în ziarul dv. din 2 noiembrie, mi-a atras atenția și țîn să prezictez, de la început, că multe, foarte multe idei vehiculate de participanții la dezbaterile sînt ca și ale mele.

În viață există, firește, cazuri cînd, dacă un tînăr nu demonstrează capacitatea sa, nu se arată interesat să se depășească, nu poate fi promovat într-o muncă pe măsura posibilităților pe care le are. Cu aceasta sper că toată lumea e de acord.

Acești realitate ne oferă însă, din cînd în cînd, și niște curiozități, adevărate ciudățenii. Fiul meu Petre Marcan a venit, în urmă cu 10 ani în țina unda lucrez și eu — „Semnătoarea”. S-a calificat, a urmat liceul seral pe care l-a terminat în 1960, a plecat în armată și a revenit tot în țina. Acum, lucrează ca pregătitor-materiale la sectorul VI — piese de schimb. Evident, în toată această perioadă s-a maturizat, a cîștigat în experiență. Dovadă mărturie, a cîștigat în experiență. Dovadă satisfacție spirituală și materiale iar fi arătat că n-a bătut pasul pe loc în acești 10 ani. Șeful lui de secție, un inginer de altfel bine intenționat, nu-i aprobă cu nici un chip transferul. De ce? Știi ce mi-a spus tovarășul șef de secție cînd l-am întrebat? — Băiutule acesta este prea bun ca să ne putem dispensa de el.

ION MARCAN modeler, sectorul IV Uzinele „Semnătoarea” — București

I. ANDREIȚĂ

DIN VIATA TINERETULUI LUMII

Greva studenților mexicani

Studenții mexicani își continuă greva declanșată la 23 iulie. Marea lor majoritate au ignorat apelul de a se prezenta la cursurile lansat luni de guvern. În provincie 12.000 de studenți de la Universitatea autohtonă din Puebla, de două luni în grevă, au primit cu același refuz apelul guvernului.

Mexicul este unica țară latino-americană care alocă pentru învățământ o sumă dublă față de cea destinată armatei; există 11 universități și alte institute de învățământ superior; se tinde la largirea rețelei de școli elementare. Și totuși grevele studenților continuă în statele Vera Cruz, Tabasco, Morelos și Puebla. Nemulțumirile studenților sînt provocate de învechitul sistem de învățământ care mai stăruie încă în noile clădiri universitare.

Demonstrațiile pasnice s-au desfășurat sub lozincă necesității modernizării învățămîntului. La 23 iulie, însă, au început și violențele declanșate de către autorități. Evenimentele tragice (reprimarea demonstrațiilor, ocuparea de către militari a institutelor de învățământ superior, bilanțul tragic al ciocnirilor: zece de morți, sute de răniți și mai mult de o mie de arestați) au fost provocate de atitudinea poliției. În acest sens, de curînd, dovezile concludente au fost furnizate de o comisie compusă din profesori, studenți și reprezentanți ai guvernului care investigînd acuzațiile de violență formulate la adresa poliției a stabilit responsabilitățile care i-au revenit acestora.

În ciuda represaliilor, demonstrațiile au continuat exprimîndu-se cerințe generate de cursul evenimentelor: evacuarea clădirilor universitare de către armată și poliție, eliberarea studenților, abrogarea legii referitoare la activitățile subversive. Tensiunea care a domnit în țară amenința cu suspendarea Jocurilor Olimpice, dar, acordul intervenit în ultima clipă între reprezentanții studenților și cel al guvernului, a evitat acest pericol. Negocierile păreau că evoluează în mod favorabil, o parte din revendicările studențești fiind pe punctul de a fi satisfăcute: studenții li s-a permis să se întunească în incinta universității și institutulul politehnic; trupele care ocupau unele institute au primit ordinul să se retragă; studenții arestați după 23 iulie — data izbucnirii incidentelor — trebuiau să fie eliberați. Dar, dacă trupele și unitățile poliției s-au retras, intrădever, din incinta universității din Mexico-City, Guadalajara etc., din închisorii n-au ieșit decît 98 de studenți din circa 1.000 arestați. În prezent, după pauza din timpul Jocurilor Olimpice, timp în care s-au purtat negocierile, comitetul de grevă al studenților mexicani a hotărît să continue boicotarea cursurilor plină cînd va fi satisfăcută revendicarea soarelui primordială, în momentul de față — cea a eliberării din închisoare a studenților arestați în timpul incidentelor cu poliția și armata, care au precedat Jocurile Olimpice.

S.U.A. — Aspect din timpul unei recente ciocniri dintre poliție și cadre didactice din New York participante la o demonstrație revendicativă

Situația socială în lume în discuția Comitetului specializat al O.N.U.

NEW YORK 15. Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: După încheierea dezbaterilor pe marginea primei părți a proiectului de „Declarație cu privire la progresul social și dezvoltare” (celelalte două părți urmează să fie adoptate la următoarea sesiune a Adunării Generale), participanții la lucrările Comitetului pentru problema socială, culturală și umanitară au început examinarea problemei „situației sociale în lume”.

Luînd cuvîntul în cadrul lucrărilor Comitetului, reprezentanta României, Maria Groza, s-a referit la diferite aspecte ale situației sociale din mai multe regiuni ale lumii care indică menținerea unui ritm lent al procesului dezvoltării sociale în țările aflate în curs de dezvoltare și adîncirea continuă a prăpastiei dintre aceste țări și cele avansate din punct de vedere economic. Delegata română a subliniat că „una din condițiile fundamentale ale dezvoltării sociale o constituie crearea unei baze economice sănatoase”. „Delegația română — a subliniat Maria Groza — vede soluționarea acestei probleme prin încurajarea și stimularea participării maselor la procesul de elaborare și stabilire a programelor de dezvoltare socială”.

Ciocniri în Kurdistanul irakian

După cum relatează agenția Franco Presse, citind informațiile transmise de corespondentul ziarului irakian „Kayhan International”, lupte violente ar fi avut loc recent în Irak între luptătorii kurzi, conduși de Mustafa Barzani, și trupele guvernamentale. În regiunea Meydan, adăugă agenția citată, forțele lui Barzani ar fi ucis 57 de soldați și ofițeri aparținînd unităților guvernamentale. Lupte grele ar fi avut, de asemenea, loc în localitatea Majid Khader, din apropierea frontierei irako-iranice.

În legătură cu aceasta, agenția Reuter citează declarațiile unor surse autorizate de la Teheran, potrivit cărora frontiera irakiană a fost violată în timpul luptelor dintre kurzi și forțele guvernamentale. Se menționează, de asemenea, că mai multe obuze au căzut în teritoriul irakian.

Conflictul nigeriano-biafrez Lupte violente la Onitsha

Un comunicat militar federal, citat de agențiile de presă, anunță că în timpul operațiilor militare care se desfășoară de câteva zile în orașul Onitsha a fost scos din luptă peste 1.000 de soldați din armata colonelului Odumegwu Ojukwu, liderul Provinciei Orientale din Nigeria. Privat comunicatului, în partea de nord a orașului au loc și în prezent lupte violente între armata nigeriană și cea biafreză.

Potrivit unor știri transmise de

„lansez un apel solemn guvernului, institutiilor și asociațiilor culturale, ca și tuturor oamenilor de bunăvoință, să contribuie la salvarea monumentelor insulei Philae, ultima fază a salvării monumentelor Nubiei” — se adresa zilele trecu-

Philae va fi salvat

Confereința generală a UNESCO, Rene Maheu, director general al organizației internaționale.

Ne amintim că în 1960, UNESCO a lansat o campanie mondială în sprijinul salvării templului de la Abu Simbel, grandios monument al anticității amenințat de creșterea apelor Nilului, ca urmare a construirii barajului de la Asuan. Print-o muncă

APROPIATĂ DEMISIE A CABINETULUI ITALIAN ?

Sursa politică din Roma, citată de agenția Reuter, consideră că guvernul italian prezidat de Giovanni Leone ar putea demisiona în cursul săptămîinii viitoare.

Acest guvern a fost format în luna iulie, după ce socialistii au hotărît să se retragă din coaliția cu democrații creștini din cauza marșurilor pierdute din timpul asagurilor.

Se așteaptă ca săptămîina viitoare, Consiliul național democratic-creștin să se întrunească pentru a lua în discuție politica partidului și unele probleme ale conducerii. Data precisă a acestei întruniri nu a fost încă anunțată.

Demisia guvernului condus de Giovanni Leone este așteptată la sfîrșitul acestei întruniri.

După cum se știe, președintele republicii, Giuseppe Saragat, a început ceea ce au fost denumite „preconsultări în vederea formării unui nou guvern”.

Tulburările semnalate în rîndul studenției spaniole care revendică democratizarea sistemului de învățămînt, au luat amploare în ultimele zile. O puternică manifestație a fost organizată de studenții de la Universitatea din Barcelona. Între manifestații și poliția care a intervenit pentru a-i împrăștia au avut loc ciocniri.

Un miting de protest al studenților a avut loc, de asemenea, în orașul Bilbao.

PARIS 15. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: În cadrul unei conferințe de presă, Than Le, purtătorul de cuvînt al delegației R.D. Vietnam la convorbirile americano-vietnameze de la Paris, a reafirmat poziția R.D. Vietnam și a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud cu privire la tinerea unei conferințe în patru, conform înțelegerii intervenite între S.U.A. și R.D.V. El a declarat că „S.U.A. trebuie considerate răspunzătoare pentru absența reprezentanților administrației de la Saigon. R.D. Vietnam

CAMBODGIA. — Sat de pescari pe malul lacului Tonle Sap

pe scurt

● LA SOFIA a fost semnat un nou acord bulgaro-norvegian pe perioada 1968—1973. Acordul prevede dezvoltarea și largirea în continuare a legăturilor economice și comerciale între cele două țări, a colaborării tehnico-stiințifice între întreprinderile și organizațiile celor două țări, precum și a colaborării bulgaro-norvegice pe piețe din terțe țări.

● UN comunicat militar portughez difuzat vineri informează că grupurile de partizan abrozezi și-au intensificat activitatea în regiunea estică a celoniei portugheze. Potrivit comunicatului, în cursul luptelor ce au avut loc săptămîina trecută între forțele portugheze și detașamentele partizanilor din Angola, au fost scosi din luptă mai mulți militari portughezi.

● TINARA bibliotecară Penelope Plummer din Australia, în vîrstă de 18 ani, a fost declarată joi seara „Miss Univers-1968”. Pe locul doi s-a clasat reprezentanta Marii Britanii, Kathleen Wistanley.

● UN tribunał din Roma a hotărît că învinuirea adusă cunos-

Delegația P.C.R. în vizită la întreprinderi din Varșovia

VARȘOVIA 15 (Agerpres). — Vineri, în cea de-a 5-a zi a lucrărilor Congresului al V-lea al P.M.U.P. au continuat dezbaterile pe marginea raportului Comitetului Central. Au luat cuvîntul Jozef Cyrankiewicz, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P., președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Polone, A. Piłsudski, președintele Consiliului Principal al Uniunii studenților polonezi și alți delegați.

În aceeași zi, membri delegației P.C.R. au fost oaspeții constructorilor de autoturisme de la Uzina „F.S.O.” din Varșovia. Au fost vizitate halele secției de montare a noilor automobile poloneze care se produc după o licență a firmei „Fiat”. În cadrul unei întîlniri cu activul de conducere al întreprinderii, directorul uzinei a înfățișat oaspeților succesele și preocupările colectivului uzinei „F.S.O.”.

Reafirmarea poziției R.D. Vietnam

Conferința de presă a purtătorului de cuvînt al delegației R.D. Vietnam la Paris

PARIS 15. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: În cadrul unei conferințe de presă, Than Le, purtătorul de cuvînt al delegației R.D. Vietnam la convorbirile americano-vietnameze de la Paris, a reafirmat poziția R.D. Vietnam și a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud cu privire la tinerea unei conferințe în patru, conform înțelegerii intervenite între S.U.A. și R.D.V. El a declarat că „S.U.A. trebuie considerate răspunzătoare pentru absența reprezentanților administrației de la Saigon. R.D. Vietnam

și Frontul Național de Eliberare au propus începerea, fără înfrînzere, a conferinței, la început în trei — R.D.V., F.N.E. și S.U.A. — în vederea căutării unei soluții pasnice a problemei vietnameze, urmînd ca, atunci cînd reprezentanții administrației de la Saigon vor sosi, să participe și ei la conferință. Este însă inutil ca aceștia să fie așteptați”. Din nefericire, a adăugat Than Le, partea americană refuză mereu această propunere logică, cu privire la începerea lucrărilor conferinței.

Conferința de presă a președintelui Johnson

WASHINGTON 15 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la o conferință de presă, președintele S.U.A., Lyndon Johnson, a afirmat, referindu-se la convorbirile de la Paris, că Statele Unite fac tot ce le stă în putință pentru determinarea administrației de la Saigon să participe la convorbiri. Agenția France Presse menționează însă că Johnson nu a dat un răspuns clar la întrebarea unui ziarist dacă împărtășește punctul de vedere al ministrului apărării al S.U.A., Clark Clifford, potrivit căruia Statele Unite ar putea continua convorbirile de la Paris fără participarea reprezentanților Saigonului, dacă acesta va refuza în continuare să-și trimită reprezentanții la Paris.

● POLIȚIA din Santo Domingo a pîntruns cu forța în sediul Uniunii docherilor dominicani, rîndind un număr de muncitori și operînd arestări. Președintele Republicii Dominicane, Joaquin Balaguer, a declarat că acțiunea poliției a fost întreprinsă deoarece acest sindicat „a devenit un centru de agitație politică”. Potrivit cercurilor sindicale din Santo Domingo, guvernul a ordonat intervenția poliției pentru a împiedica Uniunea docherilor dominicani să participe la întîlnirile Confederației muncitorilor portuari din America Latină, o organizație care-și propune să apere drepturile docherilor de pe întreg continentul latino-american.

Pe străzile Lisabonei

Intrebarea lui m-a luat prin surprindere, n-aveam ce să-l răspund, abia mă instalase la hotel de cîteva zeci de minute, nu-mi întocmisem nici un program și în acel moment, în care oricîte pagini de atlas memorasem, totul, absolut totul rezista în fața minții a necunoscută, nu-mi puteam formula nici o dorință. Și în orice caz, chiar să fi vrut ceva, parcă n-aș fi îndrăznit să mă adresez acestui vișgian, cu două palme mai înalt decît mine, pe care în altă tînuță, l-aș fi crezut mai degrabă boxer al semigra și nu bălat la un hotel de mina a treia. Atitudinea lui era totuși de așteptare:

— Que desaja o senhor?

Cînd m-a pus întrebarea l-am privit o clipă. Am desoperit doi ochi blînzi, albaștri și mișii ca al moldovenilor neștri și atunci, nu știu ce mi-a venit, poate unde în fața atitudinii lui, de-o impecabilă poliție, mă simțeam atîntînit, i-am zis, așa într-o doara, singurul lucru pe care și-l putea dori un turist ca mine, aluns, de ce n-aș recunoaște-o, printr-o fericiție întîmplare, într-o țară locogina!

— Să fim prieteni!

Mă îndoaia ca gestul meu să albă vreo urmare. Mă așteptam să-l văd retrîgindu-se într-un zîmbet silit și încăceră regretul pentru necugetarea mea care putea să-l jignescă. Mai cunoscușem cîteva asemenea băieți de hotel, mă preveniseră și cîteva colegi cu vechi stație de turiști, știam așadar că orice tentație de-a conversa cu el, dincolo de îndatoriri profesionale, n-are șorți de izbîndă. Te servea, o fac ce-i drept irepresabil, dar numai atît. Amabiliținea o profesie și reținerea singurului sentiment admis. Atitudinea lor poartă, și clienții, aici, cei mai numeroși, de peste ocean, îi fac adeseori s-o simtă, pe-cetea poziției. Poziția omului care stă la dispoziție.

M-am înșelat însă, temerile cunoscutorilor mei nu s-au adeverit. Vișgiarul căruia, neamind altociva ce să-i cer, îi propuseam să fim prieteni, m-a măsurat din cap pînă în picioare; și simțeam cum mă bănuie necerzător ca un cercețar, dar negăsînd par-se nici o urmă de teren minat de aroganță, s-a încumetat și oarecum îndolenc, riscurile încălcării regulamentului erau și ele de luat în seamă, mi-a întins mina:

— Fernando.

Cowboy, am adăugat eu, amîntîndu-mi în lipsa altor cuvînt, titlul unui film pe care nu l-am văzut și i-am strîns-o puternic. Din acel moment, cel puțin ipotetic, mă puteam lăuda că aici, la marginea Europei, am un prieten.

A fost singura dată cînd Fernando n-a mai bătut la ușa. A năvălit în cameră ca o furtună și fluturînd un ziar și roșind gășgăș, niște cuvînt, din care datorită repetiției, abia am deslușit cîteva:

— Quarta, Nicola, quarta, felicidades...

Ce-i cu „a patra”, mă rog, și ce am eu cu felicitările? Mă lămurise abia atunci cînd, desfăcînd interiorul ziarului adus, Fernando încearcă să descrie, din cuprinsul unui știr, un nume:

— Contolento... Contolento.

Asta era adică, Fernando care, seară de seară, îmi reținea un loc la televizorul din hotelul nostru și se străduia, în condițiile în care ziarul de-ăci era destul de zgîrcit, cu știri

PARA ONDE PARTE?

din Mexic, să-mi procure informații, alergase într-un suflet să-mi comunice vеста că olimpietii noștri obținuseră a patra medalie.

Bucuria lui sinceră mi-a întrecut-o pe-a mea. Și în seara aceea n-a mai putut să-mi refuze invitația la un delcicu cu Porto. A fost din păcate și singura dată.

Era de-a-juns că-și sacrifică prețiosul lui timp liber și prea pricepută călăuză se dovedea, ca să fiu eu acela, omul cu pretenții. M-am lăsat condus profundînd unde a găsit de cuvîntă. Obșnuită dimineața cînd nu era la serviciu și cînd ne înfîlțeam în preajma hotelului, Fernando era cel care întreba și tot el, cel care, după un moment de gîndire, răspundea. Astăzi, poate unde învățasem și eu cum se pronunță în portugheză „încoțro”, i-am luat-o înainte:

— Para onde parte?

Răspunsul prompt m-a făcut să cred că și el gîndise întinerii anticipată. Vîrșeam eu o și înalte chelui, vășusem cele două gîri maritime — Alcantara și Rocha — și totuși, am acceptat propunerea, ne îndreptăm din nou spre estuar.

Evenimentul zilei, îl anunțau toate zărele, se petrecea la Colegiul militar. Amiralul Americo Thomaz inaugura aici, distribuind premiile, cel de al 166-lea an de Instrucție. Noi ne îndreptam însă din nou spre estuar. Spre Doça da Marinha.

Nu am fost în formație, n-am avut de unde să știu precis, dar am cred totuși că regulamentele militare portugheze sînt interdicte discuției pînă și într-o astfel de situație. Și poate de aceea m-a surprins și mă miră faptul că acești tîlăci, să tot aibă 20—22 de ani, pe care-i priveș de mai bine de o jumătate de oră, n-au roștit în tot acest timp nici măcar un cuvînt. I-am înșoșit încă din Avenida da Liberdade, am parcurs mai apoi, alături de o formație, drumul de unde s-a spus că se înfîlțeam în preajma hotelului, Fernando era cel care întreba și tot el, să întoarcă capul, să schimbe o privire, să spună o vorbă. Pășese rar, pășese în ritmul celor mai lente muzici pe care mi-o imaginez și care-mi pare a înșoși cu-adevărat pașii aceștia ce se dezlipesc greu de asfaltul umed. Geamantanele pe care le poartă nu sînt la vedere istoricului, îmbrăcămîntea — albastru subțire și o beretă pe care desăfîrez inscripția „Ultramaria”, se vrea și ea comodă. De unde atunci impresia că tinerii aceștia pășeau striviți parcă sub apăsarea unei greutăți?

Mă abțin din obșnuișă sau din precauție, nu îndrăznesc să le tulbur tăcerea, ceea ce nu mă poate împiedica să-l îndemn pe prietenul meu s-o facă. Mi-a înțeles giadul, sau îl frîmîntau și pe el aceleași oricium, n-a roștit să-mi fac propuneri. Ne-am apropiat de din întîmplare de știr, care se scurgea alături de noi, și, așa fără să-l opresc, le-a aruncat o întrebare.

— Para onde parte?

N-a tresărit nimeni, n-a schițat niciunul vreu gest. Și totuși... Unul din el, nu știu care, n-am putut să observ, și-a slăbit strînsora buzelor. Un răspuns abuzat, șoptit, abia perceptibil:

— Para provincias...

Provinciile, știam, sînt aici Guineea, Angola, Mozambic... Teritoriile, cu alte cuvînt, de peste mări.

Mal aproape de doc, acolo unde într-un fel de țarc, un gradat le bifesez numele, mai înainte de-a-l împinge pe vasa, Fernando, nemulțumit, parcă, repetă și altora în marea noastră: „Angola, am mai auzit încă o dată, la fel de absent, la fel de șoptit. Nu știu, un alt răspuns la întrebarea noastră sau un simplu gînd scăpat razna.

La despărțire ne-am promis ca măcar din cînd în cînd să ne trimitem cîte o vedere. După ce mi-a scris în carnet strada și numărul gazdei sale din Lisabona, Fernando a existat o clipă. Numai o clipă și apoi mi-a mai dat o adresă, a părintilor, de la țară.

— Pește două luni voi pleca, mi-a explicat el. Voi pleca militar...

Un nod li se pusese parcă în gît. Abia atunci am înțeles de ce mă dusese la Doça da Marinha, și de ce acolo, cînd el repeta mereu întrebarea încoțro, mi se păruce că glasul îi undea a frîmîntare și amărăciune.

Para onde parte, Fernando?

PARA ONDE PARTE?

Demonstrații revendicative în Sudan

La instituțiile de învățămînt superior din asgîndă, Sudanului au loc mari demonstrații ale studenților, anunță agențiile de presă. Universitatea din Khartoum a fost închisă, la instituțiile politice și pe-a-gîndie cursurile au fost suspendate, iar studenții institutului agricol au declarat grevă. La demonstrații participă și o parte din elevii școlilor medii din Khartoum. Participanții la demonstrații și greve cer autorităților să interzică organizația politică și religioasă „Frații Musulmani”, a cărei activitate a strîmni protestele studenților și ale opi-

nief publice democratice din Sudan. Interzicerea acestei organizații și fectură și de elevii școlilor medii din Khartoum, unde în timpul incidentelor dintre elevi și membri ai organizației „Frații Musulmani” mai multe persoane au fost rănite. Studenții și elevii participanți la aceste acțiuni au cerut, de asemenea, efectuarea unei reforme a sistemului de învățămînt din Sudan.

Impotriva demonstrațiilor, autoritățile au trimis unități ale poliției sudaneze. S-au semnalat ciocniri între poliție și studenți.

REDACTIA SI ADMINISTRATIA: Bucuresti, Piata „Scltelui” Tel. 17.60.10. 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile postale si difuzorii din intreprinderi si institutii. Tiparul: Combinatul P. oligrafic Casa Scltelui 40.362